

GLASUL SEMNULUI

Rămâneți pentru câteva momente în picioare, în prezența Domnului. Vom citi din Cuvânt, din **Exod 4.1-9**:

„Moise a răspuns și a zis: „Iată că n-au să mă creadă, nici n-au să asculte de glasul meu. Ci vor zice: „Nu ți S-a arătat Domnul!”

Domnul i-a zis: „Ce ai în mână?” El a răspuns: „Un toiag.”

Domnul a zis: „Aruncă-l la pământ.” El l-a aruncat la pământ, și toiagul s-a prefăcut într-un șarpe. Moise fugea de el.

Domnul a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna și apucă-l de coadă.” El a întins mâna și l-a apucat; și șarpele s-a prefăcut iarăși într-un toiag în mâna lui.

„Iată”, a zis Domnul, „ce vei face ca să creadă că ți S-a arătat Domnul Dumnezeul părinților lor, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.”

Domnul i-a mai zis: „Bagă-ți mâna în sân.” El și-a băgat mâna în sân; apoi a scos-o, și iată că mâna i se acoperise de lepră și se făcuse albă ca zăpada.

Domnul a zis: „Bagă-ți din nou mâna în sân.” El și-a băgat din nou mâna în sân; apoi a scos-o din sân; și iată că mâna se făcuse iarăși cum era carnea lui.

„Dacă nu te vor crede”, a zis Domnul, „și nu vor asculta de glasul celui dintâi semn, vor crede glasul celui de al doilea semn.

Dacă nu vor crede nici aceste două semne și nu vor asculta de glasul tău, să iei apă din râu și s-o torni pe pământ; și apa, pe care o vei lua din râu, se va preface în sânge pe pământ.”

Să ne plecăm capetele pentru rugăciune. Dacă în seara aceasta aveți vreo cerere pe care ați vrea s-o adresați Domnului, ridicați mâinile și spuneți: Doamne, amintește-Ți de mine, fiindcă am nevoie.”

Tată ceresc, în seara aceasta ne apropiem din nou de Tine, și ne dăm seama că ne plecăm capetele spre țărâna din care venim și că, dacă zăbovești, ne vom întoarce în ea. Totuși, avem făgăduința binecuvântată a lui Hristos, că toți cei ce sunt ai Domnului, vor fi luați de Hristos cu El. Îți mulțumim pentru această făgăduință slăvită, și Te rog, Doamne, să-Ți amintești de mine și de fiecare dintre cei care și-au ridicat mâinile spre Tine.

Te rog ca la încheierea adunării din seara aceasta, să le dai oamenilor o asemenea credință încât Isus să fie o realitate pentru fiecare dintre noi și să nu mai rămână în mijlocul nostru nici măcar o persoană slabă în credință. Fă ca fiecare păcătos să realizeze că se află în prezența Domnului Isus, să se pocăiască și să-și îndrepte inima spre Tine, ca să fie umplut cu Duhul Sfânt, acum, în aceste ultime clipe ale răului, pe care îl vedem cum se întinde pe pământ ca o umbră uriașă.

Doamne, în seara aceasta Te rugăm să ne dai călăuzirea Ta divină în timp ce vorbim și ascultăm, și fie ca Duhul Sfânt să vegheze asupra întrunirii noastre și să frângă Pâinea Vieții pentru fiecare dintre noi, fiindcă avem nevoie și Îți cerem aceasta în Numele Lui. Amin. Puteți lua loc.

Nădăjduiesc că în seara aceasta vom reuși ceea ce încercăm mereu: să-i facem pe

oameni să vadă realitatea credinței în Dumnezeu.

Mâine după-amiază la ora două și jumătate ne vom ruga pentru toți cei care au numere de rugăciune. Ca să fim siguri că nu rămâne nimeni pe dinafară, adică fără numere de rugăciune, le vom împărți în fiecare seară. Vom da și mâine, în jurul orei unu și jumătate, înainte de începerea adunării. Toți cei care doriți să fiți purtați în rugăciune, sau să vă rugați pentru cei dragi, sunteți invitați să luați numere de rugăciune.

Mă voi ruga pentru toți și-mi voi pune mâinile peste fiecare. Astfel, dacă poți crede în prezența Domnului Isus Hristos și dorești să-L primești ca Vindecător; dacă poți crede că rugându-ne și punându-ne mâinile peste tine te putem ajuta, suntem aici ca să facem ceea ce dorești.

Motivul pentru care am reprogramat adunarea pentru mai târziu, este că am dorit ca în felul acesta să poată veni toți să-L atingă pe Dumnezeu. Nu suntem prea mulți... Încăperea nu este mare, așa că nu avem prea multă lume, dar rugăciunea pentru bolnavi și pentru toți cei de aici, va fi mâine după-amiază.

Noi suntem aici ca să-ți facem viața puțin mai bună și să-ți ușurăm povara în călătoria aceasta pe care o facem toți. Dacă cineva simte că dorește să vină la Isus, s-o facă în orice moment al predicii. Nu așteptați până când se face chemarea la altar; nu așteptați să fiți invitați, ci veniți chiar în clipa aceea, primiți-L și mărturisiți-L chiar atunci, fiindcă de aceea suntem aici: să vedem cum sufletele se nasc din nou în Împărăția lui Dumnezeu.

Mâine este duminică și veți avea școala duminicală. Noi ținem adunările după-amiaza ca să nu vă împiedecăm să mergeți la serviciul divin, deoarece credem că fiecare creștin are dreptul să meargă la o biserică. Fiecare creștin trebuie să se întâlnească undeva cu alți credincioși, acolo fiind biserica voastră.

Dacă aş locui aici, aş aparține de una dintre bisericile reprezentate de păstorii aflați aici. De ce? Pentru că ei stau aici, pe platformă, și sunt văzuți de toți aprobând ceea ce se petrece; arătând că cred în vindecarea divină, în botezul cu Duhul Sfânt și așa mai departe. Ei m-au invitat aici, fiindcă cred că lucrarea pe care mi-a încredințat-o Domnul va ajuta și adunarea lor.

Acesta este un păstor adevărat: cel care caută toate beneficiile duhovnicești posibile, tot ceea ce face Dumnezeu, încercând din răspuțeri să-și îndrume biserica spre El. Eu îmi scot pălăria în fața unui asemenea păstor.

Oamenii aceștia au întâmpinat o mulțime de dificultăți în drumul lor și le-a fost foarte greu, dar sunt fericiți pentru că există asemenea oameni ai lui Dumnezeu, care își ocupă locul și își fac datoria conform convingerilor și credinței lor. Dumnezeu să îi binecuvânteze, fiindcă sunt convins că fac bine pentru toată lumea. Dacă este cineva străin printre noi, vedeți unde se află bisericile acestor frați, unde se adună, și faceți-le mâine o vizită. Vor avea slujbe deosebite, iar unii dintre păstori vor ține predici la diferite adunări, așa cum au anunțat.

Dacă mâine după-amiază doriți să veniți la adunarea de încheiere, vom fi bucuroși să vă avem printre noi. Orice biserică, orice denominațiune, toată lumea este binevenită. Sunteți invitați toți: metodiști, bapțiști, prezbitierieni, pentecostali, biserici ale lui Hristos, biserici ale lui Dumnezeu, catolici, evrei, ortodocși, atei sau orice ați fi. Poate ziceți: „Atei?” Da, chiar așa. Dacă un ateu vine la adunare, stă la locul lui și se comportă civilizată, este la fel de binevenit ca oricine altcineva. Așa este. Îl vrem și pe el aici, fiindcă se poate întâmpla ceva care să-l facă să-și dea seama de greșeala în care trăiește și să se întoarcă la Domnul.

Câți dintre voi au citit viziunea aceea micuță care a fost publicată în revista oamenilor de afaceri creștini și în alte reviste: „Privind dincolo de perdeaua timpului?” Este adevărată, prieteni. Nu o puteți rata. De când am citit-o, eu am fost un alt om. Știu că este adevărat și nădăjduiesc că niciunul dintre voi nu va rata raiul minunat pe care Dumnezeu îl are pregătit pentru credincios. Ce ați realizat pe pământ? Voi nu știți momentul când va trebui să părăsiți pământul acesta, dar un

lucru este sigur: că la un moment dat va trebui să-l părăsiți. Așa stând lucrurile, n-ar fi o nebunie din partea noastră să încercăm să... Nu ne putem permite să ne asumăm nici un risc. Amintiți-vă că trebuie să credeți fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și fiecare făgăduință a Lui.

Gândiți-vă puțin, ce anume a cauzat orice boală, orice durere, moartea, orice necaz, orice supărare, spasmele copiilor și toate celelalte lucruri; handicapurile, orbirea, nevoia de spitale? Necredința unei singure persoane într-o frântură din Cuvânt. Acea a fost Eva, care a fost amăgită de șarpe. El nu i-a vorbit din Cuvânt, ci a ademenit-o spunând: „Sigur... Dumnezeu este prea bun...”

Astăzi se aude atât de des spunându-se despre Dumnezeu că este un Dumnezeu bun. El este bun, dar amintiți-vă că este și un Dumnezeu al neprihănirii, un Dumnezeu care nu poate trece cu vederea păcatul. Păcatul a fost plătit, așa că acum trebuie să „jucăm” după regulile Lui. Țineți minte că El este și un Dumnezeu al mâniei, un Domn al mâniei nestăvilite, așa că veți sta în fața unui Dumnezeu mânios, nu a Unuia care este plin doar de bunătate și îndurare. În seara aceasta El este Salvatorul vostru, dar în ziua aceea va fi Judecătorul vostru. Așadar, asigură-te că nu lași nimic nefăcut, prietene, fiindcă nu merită. Nu merge la întâmplare, ci fii sigur, cât se poate de sigur, pentru că nu vei primi o a doua șansă. Sigura ta șansă este acum, cât ești pe pământ.

Vă amintiți de bogat și de Lazăr. Între tine și El va fi o prăpastie mare pe care nici un om nu a trecut-o și nici nu o va trece vreodată. Vedeți? La moarte, totul este stabilit. Eu știu că oamenii spun că se roagă pentru trecerea dintr-o parte în cealaltă, dar să nu credeți că se poate așa ceva, fiindcă este contrar Cuvântului Domnului. „Copacul va cădea în partea în care se înclină,” iar Isus a spus că „prăpastia era în așa fel făcută, încât dacă cineva murea și mergea în Locuința morților, nu mai putea trece niciodată spre Rai. Nimeni nu a traversat-o și nici nu o va traversa vreodată.” Pentru mine este clar. Dacă Isus a spus așa, înseamnă că așa este. Amintește-ți deci, că șansa ta este acum, și că s-ar putea ca în seara aceasta să fie ultima ta ocazie.

Puteți pătrunde ceea ce se întâmplă? Dacă ați putea vedea... Prieteni, nădăjduiesc că nu credeți că prin vorbirea mea încerc să vă îndrept spre un anumit om, sau că vreau să vă fac să credeți într-o anumită persoană, fiindcă nu este vorba de așa ceva. Eu încerc să vă fac să credeți în Cel în a Căruia prezență suntem acum. Isus Hristos, Dumnezeu care vă va judeca în ziua aceea, se află aici, în prezența voastră, așa cum a promis că va face în zilele din urmă.

Cred că fratele Price, a ilustrat foarte bine, la micul dejun de azi-dimineață, situația ajungerii la o răscruce și a depășirii acelei situații. V-a plăcut? (Adunarea spune: „Amin.”) Într-adevăr, a fost foarte, foarte bine plasată.

Uneori noi ajungem la o cotitură, dar să nu uităm că trebuie să trecem prin aceste cotituri sau răscruci. Odată, eu am ținut o predică pe tema aceasta și am intitulat-o: „Răscruci.” Noi ajungem adesea la asemenea răscruci, și atunci trebuie să apucăm pe o cale sau pe alta.

În seara aceasta, pentru următoarele câteva minute, vreau să vorbesc despre tema: „**Glasul Semnului**,” iar scena se petrece în Exod. Cuvântul „Exod” înseamnă „A ieși” sau „A fi scos afară.” Acum fiți atenți!

Mi-ar plăcea să predic cândva pentru voi, fiindcă sunteți un public drăguț, dar nu mai am voce și știu ce se va întâmpla dacă o mai forțez puțin. Va trebui să mă odihnesc puțin, opt sau poate zece zile, înainte de următoarea adunare. Vedeți, nu este numai adunarea pe care o țin astăzi aici, ci sunt adunări zi de zi, săptămână de săptămână, lună de lună, an de an, așa că vă puteți imagina.

Aș vrea să nu uitați că în tot acest timp, an după an, El nu a spus niciodată altceva decât Adevărul desăvârșit și exact; și aceasta în toate limbile, de șapte ori în jurul lumii. Nici un om nu poate spune că nu a fost desăvârșit și la obiect de fiecare dată, pentru că întotdeauna când El a spus că se va întâmpla un lucru, s-a întâmplat exact așa. Chiar dacă a spus cu săptămâni, luni sau ani înainte să se întâmple, a fost întocmai. Nu a greșit niciodată și nici nu va greși vreodată, pentru

că El este Dumnezeu. Eu, omul, pot greși, de aceea, să nu mă luați niciodată ca exemplu, pentru că și eu sunt ca și voi, un păcătos salvat prin mila Sa, dar El este Dumnezeu, Supranaturalul, care Se legitimează. El nu are nevoie să facă lucrul acesta, dar a promis că îl va face.

Isus a făcut vindecări ca să împlinească Cuvântul; a făcut toate acele lucruri ca să se împlinească Cuvântul Domnului.

Același lucru Îl face și astăzi, pentru împlinirea Cuvântului pe care vi-L tot citesc seară de seară. Dacă observați, atunci când El este în apropiere, prezența Lui produce emoție. Cum am spus azi-dimineață: „Totul este mort fără afecțiune, fără dragoste.” Orice religie care nu are dragoste, poate fi îngropată pentru că este moartă. Prezența Lui ne tulbură, ne aprinde, dar când se întâmplă aceasta, să ne amintim întotdeauna ce anume o provoacă. Ce o provoacă? Prezența Duhului Sfânt, Isus Hristos arătat viu în mijlocul nostru. Dar nu în trup de carne, pentru că atunci când va veni vremea să Se întoarcă din ceruri în acel trup, timpul nu va mai fi, va fi încheiat. Noi știm însă, că trăim în zilele din urmă, când este pe cale să se întâmple aceasta.

Revenind la Exod, Dumnezeu a mai avut și înainte Exoduri. Cu Dumnezeu, totul lucrează în trei, pentru că Dumnezeu este desăvârșit în trei:

- prima venire a lui Hristos, pentru a-Și mântui Mireasa;
- a doua venire a lui Hristos, pentru a-Și răpi Mireasa;
- a treia venire a lui Hristos, împreună cu Mireasa, pentru a împărăți o mie de ani. Totul merge în trei.

De asemenea, sunt trei Exoduri:

- în primul Exod, Dumnezeu i-a adus în arcă, și au călătorit peste ape;
- în al doilea Exod, Dumnezeu i-a scos din Egipt, iar
- în al treilea Exod, Dumnezeu îi va lua acolo sus. Înăuntru, afară și sus. Următorul Exod va fi sus. Noi ne confruntăm cu unul acum, o dată cu expirarea timpului. La fel este și cu viața: primim viață, încetăm din viață și suntem readuși la viață, exact în același fel.

În seara aceasta, scena se deschide la Exod, când Dumnezeu pregătea lucrurile ca să-Și ia poporul.

Israel este un popor, iar Dumnezeu nu îi va trata niciodată pe copiii lui Israel individual. Israel este un popor și întotdeauna a fost tratat ca atare. În zilele din urmă, după plecarea Bisericii, Dumnezeu îl va salva pe Israel ca popor. El este deja în țara lui, pregătit pentru acea zi. Biblia spune că ei vor fi mântuiți: „*Un popor se va naște într-o singură zi.*” (Isaia 66.8). Dumnezeu nu îi va trata pe evrei ca indivizi, ci întotdeauna îi va trata ca pe o națiune, pentru că ei sunt poporul Lui. Acum, El lucrează să-Și scoată poporul din mijlocul altui popor, într-un Exod, ca să-l scape de judecată.

Aceleași ape care au înecat lumea veche, l-au salvat pe Noe; același Duh Sfânt pe care Îl resping oamenii astăzi, va lua Biserica și o va duce acolo sus, apoi va aduce judecata peste cei necredincioși. Așa a spus Isus.

Când a fost pe pământ, ei îl numeau „Beelzebul”, adică clarvăzător sau prezicător, iar El le-a răspuns: „Eu, Fiul omului, vă iert pentru aceasta.” Atunci Jertfa nu fusese dată încă, „dar când va veni Duhul Sfânt și va face aceeași lucrare, un singur cuvânt spus împotriva Lui, nu va fi iertat nici în lumea aceasta, nici în cea viitoare.” Totuși, El trebuie să fie respins, apoi va veni judecata.

Îmi vine în minte o povestire pe care am citit-o cândva, despre un marinar bătrân care se întorcea de pe mare, și un tânăr poet englez care pleca pe mare. Poetul scrisese mult despre mare, dar nu o văzuse niciodată, iar bătrânul matelot l-a întrebat în timp ce-și ținea pipa în colțul gurii: „Încotro ai plecat, om bun?”

„Merg să văd marea pentru că n-am văzut-o niciodată. Am scris despre ea, am citit ce au spus alții, și mă cutremur la gândul că mă apropii de ea. Să simt mirosul sărat al apelor ei; să-i văd valurile albe, spumegânde, cerul albastru oglindindu-se în ea, să aud strigătul pescărușilor care zboară pe deasupra ei... Mă cutremură gândul că o voi vedea.”

Auzindu-l ce spune, bătrânul marinar i-a zis: „Eu m-am născut pe mare acum șaiszeci de ani, dar nu văd nimic extraordinar la ea.” Vedeți, el o văzuse atât de mult timp încât se obișnuise cu ea.

Același lucru se întâmplă cu biserica penticostală astăzi: a văzut atât de mult din Dumnezeu, încât s-a obișnuit cu El. Voi să nu lăsați niciodată să se întâmple așa ceva!

Nu cu mult timp în urmă, aici, în Louisville, Kentucky – eu vin din Jeffersonville, Indiana, care este chiar pe partea cealaltă a râului – o doamnă a intrat într-un magazin. Ținea de mână un băiețel și trecea printre rafturi făcând tot felul de scene. Lua un lucru și i-l arăta la băiat, dar acesta stătea și se uita fără să reacționeze în vreun fel; atunci mergea la un alt raion, lua altceva și îi arăta băiatului, dar el îl privea și atât. La un moment dat, femeia a luat un clopoțel și a început să-l scuture, dar băiatul a privit spre ea și atât. Atunci femeia a început să țipe și să dea din mâini, așa că oamenii care erau în magazin s-au dus să vadă ce se petrece.

Și femeia a spus: „Băiețelul meu are numai trei ani, dar acum un an, a început să stea și să privească deodată în gol. L-am dus la medic, iar acesta i-a prescris tot felul de tratamente și lucruri. Astăzi, doctorul mi-a spus că pare să fie mai bine, dar

nu este deloc mai bine, pentru că i-am scuturat în față orice l-ar fi putut încânta pe un băiețel de vârsta lui; i-am arătat orice i-ar putea atrage atenția la vârsta lui, dar el stă și privește în gol. Nu este deloc mai bine!”

Același lucru se întâmplă și cu biserica pentecostală. Dumnezeu le-a arătat fiecare dar din Biblie și le-a pus în față lor, dar ei stau și se uită ca și cum ceva n-ar fi în ordine. Prieteni, este timpul să ne trezim înainte de a fi prea târziu. Țineți minte că Dumnezeu ne arată toate acele daruri pentru că vrea să ne atragă atenția.

Deci, Dumnezeu a scos un popor dintr-un alt popor, iar astăzi face la fel, scoțând Mireasa din mijlocul unei biserici, luând rămășița seminței femeii. Cei aleși vor fi scoși din biserică, iar biserica firească va rămâne aici în vremea necazului. Aleșii mai sunt numiți și rămășița.

Haideți să vedem ce a făcut atunci, pentru că El nu își schimbă niciodată felul de lucrare. Dumnezeu are propriul Său fel de lucrare, același întotdeauna, și acela este mereu calea cea dreaptă. Haideți să vedem ce și cum anume a făcut, iar atunci vom avea o idee cu privire la ceea ce va urma.

Eu sunt, cu siguranță, un tipicar. Nu am nici un fel de studii, de aceea trebuie să privesc întotdeauna în urmă, ca să văd ce a făcut El. Și noi am fost învățați că Vechiul Testament este o umbră a lucrurilor care urmează să vină. De exemplu, dacă aș privi în jos și n-aș putea să-mi văd mâna, ci doar umbra ei, cu cinci degete, mi-aș da seama că în realitate mâna mea are cinci degete. Deci ceea ce s-a întâmplat atunci este un exemplu al felului în care face Dumnezeu lucrurile, cum le face și acum.

Felul Lui de lucrare nu se schimbă niciodată. Pe tot parcursul Bibliei, nu a făcut niciodată altfel, ci a făcut întotdeauna la fel, pentru că felul Lui de lucrare a fost desăvârșit de la început. Și pentru că El nu poate face altfel, fiindcă El însuși este desăvârșit, și căile Lui sunt fără greșală. Fiți atenți ce a făcut atunci.

Moise a fost chemat de Domnul și i s-a dat acea însărcinare. Să nu vă fie cu supărare, dar vă spun de aici, de pe această platformă, că eu nu știu și nu vreau să știu nimic altceva, decât pe Dumnezeu. Cred că aici s-au încurcat frații noștri din mișcarea „Ploaia târzie,” pentru că ei își pun mâinile unii peste alții, și se fac proroci și așa mai departe. Lucrul acesta nu este biblic, fiindcă este scris că „*lui Dumnezeu nu-I pare rău de darurile și de chemarea făcută.*” (Romani 11.29). Voi vă nașteți să fiți ceea ce trebuie să fiți, și sunteți de la început, ceea ce sunteți.

Uitați-vă la fariseii din zilele acelea. Ei aveau numai puțină Lumină; aveau Legea și trăiau după ea, dar în adâncul inimilor lor era întuneric.

Însă acolo era și o femeie, o prostituată. Viața ei de până atunci fusese cum nu se poate mai murdară și avea o reputație proastă, dar în adâncul inimii ei era aleasă pentru Viață.

Când Isus, Cuvântul, a intrat în scenă, fariseii au zis: „Omul acesta este Beelzebul.” Ce s-a întâmplat atunci? S-a stins și ultima fărâmbă de Lumină pe care o mai aveau. Isus le-a zis: „*Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru.*” (Ioan 8.44). Dar când a venit femeia aceea păcătoasă și L-a văzut pe El, Cuvântul lui Dumnezeu, L-a recunoscut. Ea nu trăise conform Cuvântului Său, dar L-a recunoscut. De îndată ce i-a vorbit El, femeia i-a răspuns: „*Doamne, văd că ești proroc. Eu știu că va veni Mesia și va face aceste lucruri.*” Și El i-a zis: „*Eu sunt Acela.*”

Ce s-a întâmplat? A curățit murdăria și totul a devenit alb. De ce? Pentru că acolo era o sămânță, o sămânță aleasă care fusese în gândurile lui Dumnezeu înainte de întemeierea lumii.

Există o singură formă de Viață veșnică. Dacă primești Viața veșnică, înseamnă că ai fost în gândurile lui Dumnezeu înainte de întemeierea lumii. Ești parte din gândurile Lui, pentru că Cel veșnic nu a început și nu se va sfârși niciodată; ești parte din Planul lui Dumnezeu. Gândiți-vă că acest Plan se desfășoară chiar acum.

Mai este o singură fotografie de developat, iar aceea este moartea; după care negativul devine pozitiv, și ești parte din Mireasă, ești împreună cu Hristos, așa cum s-a gândit El. Cum sunt astăzi soțul și soția, așa vor fi și Hristos și Biserica. Cei aleși sunt chemați.

Biblia spune că Moise era un copil frumos. Despre un alt proroc, Ieremia, Dumnezeu a spus: *„Mai înainte ca să te fi întocmit în pântecele mamei tale, te cunoșteam, și mai înainte ca să fi ieșit tu din pântecele ei, Eu te pusesem deoparte și te făcusem proroc al neamurilor.”* (Ieremia 1.5).

Scriptura ne vorbește și despre Ioan Botezătorul. Astfel, cu șapte sute doisprezece ani înainte de nașterea lui, Isaia spusesese: *„Un glas strigă: „Pregătiți în pustiu calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul nostru!”* (Isaia 40.3). Mai târziu, cu vreo patru sute de ani înainte de nașterea lui Ioan, Maleahi a spus: *„Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea.”* (Maleahi 3.1). Vedeți, el fusese hotărât mai dinainte. Și la fel este fiecare slujitor al Domnului, care este chemat de El. Dar dacă un om nu este chemat de El și primește doar educație, este un fel de carne pentru tun. Toată educația, nu-i servește la nimic. Dacă este vorba de un tichet de masă, dacă faci compromisuri pentru a te alătura unei organizații sau unei grupări, îți vinzi dreptul de întâi născut. Dar dacă chemarea vine de la Dumnezeu, vei sta pe Cuvânt, fiindcă pentru aceasta ai fost născut.

Locul lui Moise nu putea fi luat de nimeni altcineva. Nimeni altcineva nu putea îndeplini acea sarcină, fiindcă fusese hotărâtă pentru el.

Frați și surori, dacă aveți Viața veșnică, voi ați fost hotărâți mai dinainte să faceți un anumit lucru. Poate ați fost hotărâte să fiți gospodine, sau poate altceva, dar nimeni nu vă poate lua locul. Dumnezeu a pregătit locul acela pentru voi, așa că nu încercați să luați locul altcuiva. Aceasta ar fi uzurpare și arată că ceva nu este în ordine cu voi. Fiți ceea ce sunteți, exact ce sunteți și nimic altceva.

Noi vedem că Dumnezeu i-a dat lui Moise semne ca să-și dovedească însărcinarea și chemarea iar fiecare semn adevărat este trimis de Dumnezeu și are în spate un Glas. Să nu greșiți, pentru că aceasta este ultima lecție pe care o dau pe tema aceasta. Sunt și semne care nu vin de la Dumnezeu, pentru că Satan poate să imite aproape toate lucrurile care există. Dar un semn adevărat, trimis de Dumnezeu, are Glasul Lui în spate. Astfel, Dumnezeu i-a spus lui Moise: *„Dacă nu te vor crede și nu vor asculta de glasul celui dintâi semn, vor crede glasul celui de al doilea semn.*

Dacă nu vor crede nici aceste două semne și nu vor asculta de glasul tău, să iei apă din râu și s-o torni pe pământ.” (Exod 4.8-9). Acesta era semnul că vor muri acolo, în propriul lor sânge.

Este la fel ca atunci când a spus: *„...să scuturați îndată praful de sub picioarele voastre, ca mărturie pentru ei. Adevărat vă spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor pentru pământul Sodomei și Gomorei decât pentru cetatea aceea.”* (Marcu 6.11).

Aici nu ne jucăm de-a biserica; aici este Biserica. Hristos este Biserica și noi suntem în Hristos. Fiecare dintre noi este născut în Trupul lui Hristos, și nu alipit de acesta. Eu am trăit de cincizeci și cinci de ani în mijlocul familiei Branham, dar nu mi-a cerut nimeni să mă alătur familiei, pentru că am fost născut un Branham.

La fel ești și creștin. Tu te naști creștin, nu te alături creștinilor. Te naști printre ei. Toată lumea se teme de naștere, de aceea oamenii caută modalități mai drăguțe și mai curate: strânsul mâinii, semnarea unui act de aderare, un amestec de băutură cu apă, dar aceasta nu este naștere. Nașterea este un lucru înspăimântător... îngrozitor. Indiferent unde are loc: într-un coteț, într-un staul sau într-un salon de maternitate vopsit în roz, nașterea este dureroasă și extenuantă. Nu vrei să renunți, nu vrei asta sau cealaltă, dar când lacrimile îți spală masca de pe față, devii o persoană diferită. Nașterea din nou te răscolește, dar te transformă într-un om nou. Vedeți, ei nu vor să fie așa, de aceea caută o cale mai ușoară, însă nu există căi ușoare. Vorba cântecului: *„Voi urma calea celor puțini și asupriți ai Domnului.”* Căile Lui nu sunt ușor de urmat, dar fiecare semn al Domnului este

urmat de Glasul Lui.

Dacă un om face un semn undeva în lume, dar glasul care însoțește semnul nu este Cuvântul Domnului, fiți atenți și nu credeți ce vă spune! Dacă un om al vechii învățături se ridică să arate un semn de la Domnul, dar ceea ce-i învață pe oameni este aceeași teologie pe care ați auzit-o în tot acest timp, semnul acela n-a fost trimis de Dumnezeu! Priviți în Scriptură și vedeți dacă este așa. Cercetați Scriptura! Dacă acel om spune: „Acum trebuie să ne alăturăm cu toții acestui grup, pentru că este organizat din vechime,” să nu credeți lucrul acesta. Vom aprofunda subiectul acesta în câteva minute.

Dumnezeu Își legitimează întotdeauna semnele. Semnele de la Domnul sunt însoțite de Glasul Domnului. Dar dacă este aceeași veche denotațiune, de ce ar da El un semn, când sunteți deja acolo? Adevărul este că încearcă să vă împingă într-un colț. Opriți-vă, luați-o mai încet și priviți încotro mergeți! Dacă nu sunteți atenți, odată ajunși în acel colț, vă veți pierde. Este o curbă foarte strânsă, dar înainte de a ajunge în ea este un semn care vă avertizează, ca să nu vă accidentați. Constructorii de drumuri profesioniști pun asemenea semne. Noi mergem pe drumul către slavă, iar dacă semnul spune ceea ce s-a spus și până acum, înseamnă că nu este de la Domnul.

Domnul face semne pentru a atrage atenția poporului Său; semnele făcute de El sunt menite să-i facă atenți pe cei din poporul Său.

În textul nostru, rugul de foc era semnul menit să atragă atenția prorocului, pentru că fugise din fața Domnului; deci Domnul trebuia să apară în rug ca semn. Moise a văzut acest semn ciudat și a zis: *„Am să mă întorc să văd ce este această vedenie minunată și pentru ce nu se mistuie rugul.”* (Exod 3.3). În felul acesta, Domnul a stârnit curiozitatea prorocului Său fugar. El ar fi putut să ia un alt proroc, dar hotărâse pentru Moise însărcinarea aceasta și nimeni nu putea să-i ia locul.

Pe parcursul călătoriei, au încercat și alții să-i ia locul, dar nu au reușit. Datan s-a

ridicat și a încercat să-și facă propria grupare, dar Domnul i-a zis lui Moise: „*Despărțiți-vă din mijlocul acestei adunări și-i voi topi într-o clipă.*” (Numeri 16.21).

Dumnezeu avea de-a face cu un singur om. Și observați, ca să atragă atenția prorocului, ca să-l pună înapoi în locul care i se cuvenea, i-a arătat semnul rugului aprins, iar Glasul care l-a urmat a fost unul supranatural: „Am auzit plânsul poporului Meu și jalea lui, din pricina asupritorilor lui, și Mi-am adus aminte de făgăduința Mea.” Amin. Aceasta clarifică totul. „Mi-am amintit de făgăduință.” Glasul acesta vorbea din Scriptură: „Te voi trimite la ei. Am venit să-i eliberez, și te trimit pe tine acolo.”

Țineți minte că Domnul face totul prin intermediul omului. Știați aceasta? Aceasta îi încurcă pe oameni.

Aceasta i-a încurcat și la venirea lui Isus, așa că l-au spus: „...*Tu, care ești un om, Te faci Dumnezeu.*” (Ioan 10.33). El chiar era Dumnezeu, dar ei nu au putut înțelege aceasta, de aceea au spus: „Păi, Tu nu ești decât un om!” Dar El le-a răspuns: „Voi îi numiți pe proroci, „dumnezei,” și legea voastră admite aceasta. Atunci, *dacă Legea a numit „dumnezei” pe aceia cărora le-a vorbit cuvântul lui Dumnezeu, și Scriptura nu poate fi desființată,*

cum ziceți voi că hulesc Eu, pe care Tatăl M-a sfințit și M-a trimis în lume? Și aceasta, pentru că am zis: „Sunt Fiul lui Dumnezeu!” (v.35-36).

Vedeți? Semne date pentru a atrage atenția. Dar dacă nu este nimic care să vă stârnească curiozitatea, ci este aceeași învățătură, înseamnă că nu vine de la Dumnezeu.

Așadar, Dumnezeu încerca să-i atragă atenția la proroc, și i-a dat un semn al cărui Glas era unul biblic: „Am văzut suferința poporului Meu și mi-am adus aminte de făgăduința Mea.”

Dumnezeu vorbește despre ceea ce a făgăduit. El trebuie să-și trimită prorocul, pentru că Cuvântul vine la proroc. Biblia, Domnul însuși spune că „*Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci.*” (Amos 3.7). Semnul este dat, Scriptura se legitimează. Ea este Glasul semnului.

Puteți vedea Glasul semnului în cazul lui Moise? Semnul a fost rugul aprins, iar Glasul a fost Scriptura. Moise a înțeles că acela era un semn pentru el, așa că a mers în Egipt și a făcut semnele pe care i le poruncise Domnul. Semnul era însoțit de un Glas, poporul l-a crezut și astfel au fost eliberați. Câtă vreme au mers pe drum, a fost bine, dar când au început să murmure împotriva Glasului, s-au oprit.

Vă amintiți că Israel a călătorit. Știți cât de departe au mers? În patruzeci de ani au mers numai patruzeci de mile. De ce? Pentru că au început să cârtească împotriva Glasului care făcuse semnul. Atunci când strigau, cântau și dansau în Duhul, pe malul Mării Roșii, habar nu aveau că aveau de făcut un drum de numai câteva zile. Dar pentru că s-au împotrivit și nu au crezut, ci au vrut să facă altceva, au stat patruzeci de ani în pustie și au murit acolo. „*Am auzit cântirile copiilor lui Israel, care cârteau împotriva Mea, nu împotriva ta, Moise.*” (Numeri 14.27). Vedeți? Glasul acela fusese al Domnului, nu al lui Moise.

Priviți cum IaHVeH vorbește conform Cuvântului făgăduit și își trimite mai întâi prorocii. Dacă vreți să vă convingeți, citiți Geneza 15.13,16: „*Și Domnul a zis lui Avram: „Să știi hotărât că sămânța ta va fi străină într-o țară care nu va fi a ei; acolo va fi robită și o vor apăsa greu, timp de patru sute de ani.*”

În al patrulea neam, ea se va întoarce aici; căci nelegiuirea amoriților nu și-a atins încă vârful.” Ca să-și împlinească făgăduințele făcute, Dumnezeu Și-a ademenit prorocul printr-un rug de foc.

Dar dacă Glasul din rug ar fi spus: „Moise, Dumnezeu este Domnul!” „Da, știu și eu aceasta.” „Știi, Moise, te descurci foarte bine, așa că ține-o tot așa! Te-ai căsătorit cu o femeie bună și frumoasă și ai un copil drăguț. Slavă Domnului!”, nu era nimic

nou.

Dar El se pregătea să înfăptuiască ceva, așa că trebuia să-și atragă omul. Pentru aceasta, i-a dat să facă două semne și i-a spus: „Fiecare semn are un glas.” Aici este dovada că este așa. Priviți ce au spus acele glasuri în fața oamenilor, fiindcă Dumnezeu era gata să vorbească.

Ați știut că venirea unui proroc este un semn? Venirea unui proroc pentru fiecare epocă este un semn. Când spun aceasta, nu mă refer la un doctor în teologie, nici la vreun păstor credincios sau la vreun om bun. Ei sunt în ordine, sunt slujitorii lui Dumnezeu, dar profetul este un semn. Așa spune Biblia. Și ce anunță semnul acesta? Că Cuvântul lui Dumnezeu se pregătește să se împlinească prin glasul din semnul prorocului.

Observați că venirea unui proroc este un avertisment cu privire la apropierea judecății. Știați aceasta? Când pe pământ este un proroc, judecata este foarte aproape. Dar nu uitați că acest proroc trebuie legitimat mai întâi de Domnul, prin Cuvântul pentru vremea respectivă, după care va face semnul. Atunci puteți privi semul și profeția. Și El a spus: „Dacă prorocia se împlinește, să-l ascultați.” Numeri 12.6: „Dar dacă nu se împlinește, uitați-!” În ce privește semnul pe care îl face prorocul, trebuie să fie în acord cu Scriptura.

Semnul pe care l-a dat El prima dată, va fi dat întotdeauna, pentru că El este Același ieri, azi și în veci. „Cuvântul Domnului vine la proroci.” Ei erau Cuvântul. La venirea lui Isus, El va fi Cuvântul. Și Cuvântul deosebește întotdeauna, mereu și mereu, gândurile și dorințele inimii.

Priviți! Venirea profetului avertizează întotdeauna că judecata este aproape.

Să ne oprim câteva minute aici și să privim câteva exemple. Nu vă voi reține mult. Va dura cam zece minute și restul mesajului, alte zece minute.

Noe a fost un profet, un semn al judecății. Moise a fost un profet și un semn al judecății; Ilie a fost un profet și un semn al judecății; Ioan a fost un profet și un semn al judecății care se apropia pentru Israel. Dar toți aceștia au fost ignorați.

Observați semnul. Ce face acesta? Atrage atenția, îi pregătește pe cei aleși și îi ia din calea judecății care urmează să lovească. Același lucru l-a făcut și Noe: i-a pregătit pe cei aleși. Dar ce face semnul pentru ceilalți? Semnul și glasul semnului îl condamnă pe necredincios și îl pregătește pentru judecată, în timp ce pe cei aleși îi pregătește pentru salvare. Aceasta face semnul. De aceea sunt date semnele: pentru judecata care urmează să vină, iar cei aleși le văd.

Ca femeia aceea cu sufletul curat și trupul murdar; și ca fariseii cu trupul curat și cu inima murdară. Unul este condamnat, iar celălalt salvat.

Judecata care l-a salvat pe Noe, a condamnat lumea. Cei aleși sunt pregătiți. Pentru ce? Când văd un semn trimis de Dumnezeu, se uită repede în Scriptură și văd dacă trebuie să apară un semn. „Da, este.” Unde? În judecata care se apropie. Atunci cei aleși ascultă glasul, dar ceilalți îl ignoră și spun: „Acestea sunt prostii! Noi mergem mai departe în credința noastră.” Așa au făcut în zilele lui Luther, ale lui Wesley, așa fac astăzi și așa au făcut întotdeauna.

Dar semnul există și este urmat de un Glas care se legitimează prin Scriptură. Nu uitați aceasta! Țineți minte ce vă spun, pentru că s-ar putea să nu ne mai vedem niciodată.

Aș vrea să pot merge la toți frații unde nu a avut loc nici o trezire, să așez un cort, să stau acolo și să le vorbesc până când va fi absorbită toată învățătura. Dar El nu ar permite așa ceva, nu cred că se poate pentru că suntem prea aproape de sfârșit. Cred că suntem chiar la sfârșit.

Am acea carte a mea, în care am continuat să scriu. În anul 1933, într-o dimineață,

pe când mă pregăteam să merg la o școală duminicală baptistă, unde predicam, Duhul Sfânt a venit și mi-a arătat șapte lucruri care urmau să se întâmple în timpul sfârșitului. Le-am notat aici, pe această hârtie îngălbenită de vreme.

Atunci, Domnul mi-a spus exact, că nemții vor construi acea Linie Siegfried, iar americanii o vor traversa. El a făcut aceasta cu unsprezece ani înainte ca acea linie să fie construită.

El mi-a spus că se va ridica Mussolini și va cuceri Etiopia, iar aceasta „va cădea în urma pașilor lui.” Mi-a spus și că el va muri în rușine, fiind împușcat și spânzurat cu capul în jos, și că proprii săi oameni îl vor scuipa.

Atunci am văzut și cele trei ismuri: comunismul, fascismul și nazismul. Toate pornesc din Rusia, din comunism, și vor distruge catolicismul. Veți vedea dacă nu va fi așa!

În continuare am spus: „Lumea va progresa! Văd mergând pe șosea automobile în formă de ou. Sunt mașini care merg pe autostrăzi și au un fel de control automat, așa că nu este nevoie de șofer. Am văzut o familie de americani care jucau dame pe locurile din spate ale mașinii.” Mașina au făcut-o deja, așa că le mai trebuie autostrăzile pe care să meargă. Micuțul Volkswagen este exact ca un ou, și uitați-vă și la celelalte mașini. Vă puteați imagina, în anul 1933, că astăzi mașinile vor arăta așa?

Tot atunci am spus că femeile vor obține dreptul la vot, și că vor face ce au făcut. Țara aceasta este după modelul lui Israel: oamenii au venit și i-au alungat pe locuitorii ei originali, ocupând totul. Primii împărați pe care i-au avut, David și Solomon, au fost oameni cu frică de Dumnezeu, dar după o vreme a ajuns să urce pe tron unul ca Ahab. Ei l-au ales, iar atunci biserica a devenit lumească. Așa am avut și noi un Lincoln sau un Washington, dar uitați-vă pe cine avem astăzi. Uitați-vă unde am ajuns. Ce urmează? Vremea sfârșitului.

Astfel de semne vedeți și în natură. Ele îi pregătesc pe cei aleși și îi conduc spre judecată pe cei necredincioși.

„Când va fi printre voi un proroc”, ale cărui profeții se împlinesc, *„Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis,”* spune Biblia în Numeri 12.6. Prorocul este un om, dar Glasul din semnul supranatural este divin, este legitimat și este un avertisment.

Voi știți că Biblia a fost scrisă de proroci. În 2Petru 1.20 și Evrei 1.1 se spune același lucru.

Pentru Moise, semnul a fost Stâlpul de Foc, iar Glasul urma să se facă auzit. Stâlpul de Foc a arătat că Glasul urma să vorbească; Stâlpul de Foc este un semn. Cred că vă amintiți ce s-a întâmplat la Houston, nu cu mult timp în urmă.

Prorocul Moise a făcut semne înaintea lui Israel, arătând că făgăduința urma să se îplinească. Când a făcut semnele, ei au știut că el îi va aduna împreună. Câtă desăvârșire în Cuvântul lui Dumnezeu, mereu Același, mereu la fel, așa cum am spus și aseară.

Haideți să mai luăm un proroc, pe Iona. Am scris aici primul capitol din cartea lui, primul capitol al prorociei lui. Ieșirea lui Iona din pântecul balenei a fost un semn. Vedeți, oamenii de acolo erau păgâni. Ei îi slăveau pe zeii mării, iar balena era o întruchipare a unuia dintre ei.

Mulți oameni de astăzi îl condamnă pe Iona, dar eu îl am ca model, pentru că Iona nu a făcut altceva decât voia Domnului. *„Pașii celor dreپți sunt călăuziți de Domnul.”* Noi spunem uneori: *„Acela este un Iona!”* dar haideți să luăm lucrurile așa cum sunt, cu adevărata lor semnificație. El trebuia să meargă la Ninive, dar Domnul l-a împins să ia acea corabie spre Tars, iar când a făcut aceasta, corabia a întâmpinat dificultăți pe mare. Iona a spus: *„Luați-mă și aruncați-mă în mare, și*

marea se va liniști față de voi! Căci știu că din vina mea vine peste voi această mare furtună!" (Iona 1.12). Și oamenii l-au aruncat în mare, iar un pește uriaș, care înota pe acolo, l-a înghițit pe proroc. Știu că datorită științei de astăzi vă vine greu să credeți așa ceva.

Cam cu vreo zece ani în urmă, cineva transporta prin Louisville, Kentucky, o balenă cu platforma, iar un băiețuș care avea mai multă inteligență decât putea folosi, încerca să desființeze Biblia printr-o minciună. El spunea:

„Cred că ați auzit acea povestire veche din Biblie, care spune că Iona a fost înghițit de o balenă. Dar gâtul balenei este atât de îngust încât nu încapă nici măcar o minge, darămite un om întreg. Cum se putea întâmpla lucrul acesta? Desigur, este una din multele metafore din Biblie.”

Acele cuvinte au fost mai mult decât puteam suporta, așa că i-am zis: „Haide să-ți spun ceva.” „Ce ai putea să-mi spui?” „Vezi, tu nu ai citit corect Biblia, pentru că acolo scrie că era vorba de un pește neobișnuit: *„Domnul a trimis un pește mare să înghită pe Iona.”* (Iona 1.17). Peștele acela era astfel făcut încât să-l poată înghiți întreg. Nu era un pește ca ceilalți, ci Dumnezeu care făcea un lucru extraordinar, a folosit un pește extraordinar.” Omul n-a mai spus nimic. Deci, Dumnezeu pregătise un lucru special.

Cu câțva timp în urmă, o fetiță ieșea din tabernacol cu o Biblie în mână. Avea părul pieptănat pe spate. Era atât de lucios încât fețișoara ei mică arăta ca o ceapă decojită. Jim Dorsey, un bătrân soldat ateu, fără credință în Dumnezeu, din Utica, a întrebat-o: „Încotro, domnișoară?”

„Merg spre casă, domnule,” a răspuns ea.

„Ce ai în mână?”

„O Biblie.”

„Aha. Sper că nu crezi în așa ceva, nu?”

„Ba da, domnule, cred.”

„Și crezi și povestea aia cu balena care l-a înghițit pe Iona?”

„Da, domnule, cred tot ce scrie acolo.”

„Și cum poți dovedi că ce scrie acolo este adevărat, lăsând la o parte lucrul acesta pe care îl numești credință?”

„Păi, domnule, când ajung în Rai, am să-l întreb chiar pe Iona cum a fost.”

„Dar dacă Iona nu va fi acolo?”

„Atunci o să-l întrebi tu.”

Cred că aceasta a fost o replică bună; cred că răspunsul fetei a fost corect.

Dacă Biblia ar fi spus că Iona a înghițit balena, aș fi crezut și lucrul acesta, fiindcă El putea să facă în așa fel încât să fie posibil. Domnul poate să împlinească ceea ce a spus, pentru că El își ține întotdeauna Cuvântul. Dar noi ne amuzăm pe seama lui Iona...

Ați observat vreodată cum înoată un pește în căutarea hranei? Când o găsește, o înghite, apoi se lasă la fundul apei și se odihnește. Când vă hrăniți peștișorul din acvariu, urmăriți-l și vedeți ce se întâmplă: el își umple stomacul, apoi se lasă la fund și își face siesta. Acest pește mare a venit în același fel și l-a înghițit pe proroc. Apoi s-a așezat pe fundul mării, la o mare adâncime și s-a odihnit.

Ne gândim adesea la Iona, dar unii dintre noi spun: „Uite, s-au rugat pentru mine, dar tot nu mi s-a vindecat mâna. S-au rugat pentru mine, dar nu mă simt deloc mai bine.” Dacă gândiți așa, să nu-l luați niciodată în batjocură pe Iona.

Fiți atenți ce a simțit el. În primul rând, era pe o mare agitată și se îndrepta spre un alt loc, departe de cel unde îi poruncise Domnul să meargă. Avea mâinile și picioarele legate și fusese aruncat în marea învolburată, iar un chit l-a înghițit și a coborât cu el până pe fundul apei. Astfel, stătea acolo, printre hrana mistuită din burta balenei, și plin de alge pe trup. Oriunde privea, vedea numai burta balenei. Probabil se simțea rău, dar știți ce a zis când s-a văzut acolo? „Sunt lepădat dinaintea ochilor Tăi, dar voi vedea iarăși Templul Tău cel sfânt.”

La închinarea Templului, împăratul Solomon s-a rugat și a spus: „Doamne, dacă un om din poporul Tău va fi în necaz, oriunde s-ar afla, când va privi spre acest loc sfânt, să fie auzit din ceruri.”

Iona a crezut în puterea rugăciunii lui Solomon și Dumnezeu l-a eliberat din pântecul balenei, după trei zile și trei nopți. Poate că El i-a pus acolo o rezervă de oxigen. Noi nu avem de unde să știm cum a făcut, dar conform Cuvântului, Domnul l-a ținut pe Iona în viață timp de trei zile și trei nopți și Cuvântul nu greșește.

Deci, dacă fiind în situația aceea, Iona a putut să privească spre acea construcție făcută de mâna omului și a fost izbăvit, cu atât mai mult trebuie să privim, tu și eu, spre Templul în care Isus stă la dreapta Împăratului, mijlocind prin sângele Său pentru noi. Nu-l condamnați pe Iona, ci mai degrabă cercetați-vă pe voi înșivă. Credeți făgăduința Sa, căci „Așa vorbește Domnul: dacă sunteți fii ai lui Avraam, El

a făcut o făgăduință, și aceasta trebuie să fie suficientă pentru voi!”

Închipuiți-vă că oamenii erau pe mal și scoteau plasele cu pește și celelalte lucruri, și deodată au văzut că un zeu al mării, o balenă, se îndrepta în viteză spre mal. Toți au căzut în genunchi, fiindcă Dumnezeu știe ce are de făcut. Balena a mers direct spre țărm, a deschis gura și de acolo a ieșit prorocul. Prorocul! Zeul mării l-a vărsat pe proroc chiar acolo, pe mal. Nici nu-i de mirare că oamenii aceia s-au căit și s-au pocăit.

Faptul că Iona a fost adus de balenă a fost un semn. Ce fel de semn? Un semn de la Dumnezeu. Și ce a spus glasul: „Pocăiți-vă, sau în patruzeci de zile veți pieri!” Semnul Domnului și Glasul Domnului. Deci, întotdeauna când Dumnezeu trimite un semn, trimite și Glasul Său împreună cu acel semn. Și mesajul a fost: „Pocăiți-vă, sau în patruzeci de zile, toată cetatea va pieri!”

După vreo patru sute de ani în care nu a fost nici un proroc, a venit pe pământ prorocul Ioan. Însăși apariția lui după atâta timp a fost un semn.

Dacă sunteți în Duhul, veți înțelege ce vă spun. Fie ca Domnul să vă lumineze. Cât timp a trecut? Patru sute de ani. În tot acel timp nu fusese nici un proroc, iar biserica se pervertise atât de mult înainte ca Ioan să intre în scenă! Ioan a fost un proroc, semnul venirii lui Mesia imediat după el, pentru că prorocul Maleahi spusese în capitolul 4.5: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.*” Astfel, rolul lui este să-i pregătească pe oameni.

Uitați-vă la Ioan! El nu s-a slăvit deloc pe sine, n-a avut nici un strop de mândrie. Oamenii s-au gândit că el era Mesia, dar Ioan le-a spus clar: „*...eu nu sunt vrednic să-l dezleg cureaua încălțăminteii Lui.*” (Ioan 1.27). Iar când a apărut Isus, El avea deasupra Lui un semn, un Stâlp de Foc, o Lumină ca un porumbel, iar un Glas a spus: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.*” (Matei 3.17).

Imediat după aceea, Ioan a spus: „*Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez,*” și i-a dat Biserica lui Hristos. Amin.(Ioan 3.30).

Biblia spune că în zilele din urmă va fi la fel. Astfel, va veni un Mesaj care Îl va prezenta pe Isus oamenilor. Aceasta se va întâmpla într-un asemenea mod încât oamenii vor fi uimiți, la fel ca atunci, iar următorul verset din Maleahi ne vorbește despre aceasta.

Ei l-au întrebat despre originea lui, dar însăși felul de a fi al lui Ioan îl făcea să se asemene cu Ilie. Priviți-i pe cei doi proroci!

Ilie era un proroc care s-a ridicat într-o vreme în care poporul Israel era în haos. În zilele acelea domnea împăratul Ahab, iar femeile se luaseră după Izabela. Probabil că începuseră să-și taie părul și să facă toate celelalte lucruri pe care le fac femeile de astăzi. Ele au luat-o ca model pe Izabela, iar preoții de atunci se gândeau: „Treaba lor! Nu-i nimic, pot să facă ce vor!”

Atunci, Domnul a adus din pustie un om care se numea Ilie. Nu știm de unde venea, pentru că nu scrie nimic despre aceasta, dar s-a ridicat și a început să condamne acel fel de purtare. El a dezaprobat acea neorânduială.

Dacă ar veni din nou astăzi, el ar condamna în același fel și societatea noastră; ar condamna-o pe fiecare Izabelă. În final, ea este cea care a căutat să-i facă rău prorocului, așa că el a ajuns un fugar, la fel ca Ioan. A fugit de ea în timp ce căuta să-l ucidă pentru că îl ura.

Biblia spune că tot din pustie a venit și Ioan, care era un iubitor al sălbăticiiei, și el a adus un mesaj împotriva femeilor divorțate și recăsătorite, făcând bucăți întreaga normă socială a vremii. Ioan nu a mers la nici o școală, ci a venit de la Dumnezeu, fiind trimis de El. Astfel, a condamnat femeile moderne, a predicat împotriva lor și nu le-a cruțat deloc, ci a spus clar: „A sosit timpul când se va auzi glasul lui Mesia!”

Comparați timpul venirii lui Ilie cu ceea ce se întâmplă astăzi, și pe proroc cu păstorii și prorocii moderni, care le dau voie Izabelelor lor să-și taie părul, să poarte pantaloni scurți, să fumeze, să facă tot ce vor ele și să-i conducă ele pe ei. Preferă să nu spună nimic de teamă că îi vor părăsi și își vor găsi alți bărbați. Acești oameni se conduc după crezuri născocite de oameni, dar doctrinele lor sunt de rușine. Din pricina lor, poruncile Domnului nu mai au nici un efect, fiindcă, deși fac toate aceste lucruri, continuă să spună că sunt creștini, merg la biserică, predică și merg mai departe în felul acesta. După cum vedeți, ei fac aceleași lucruri ca atunci.

Dar amintiți-vă că trăiți în zilele despre care Domnul vorbește în Maleahi 4, adică în zilele când El Își va împlini Cuvântul din nou. Priviți unde suntem acum! În vremuri asemănătoare celor ale lui Ioan și a altora.

Priviți ce s-a întâmplat când s-a ridicat Amos, acest proroc bătrân. Nici despre el nu se știe de unde venea, dar era păstor. Dumnezeu l-a pregătit în timp ce era la pășune cu oile și vitele sale, apoi a venit în Samaria, s-a urcat pe deal și a privit în vale. Soarele strălucea pe capul lui pleșuv, pe mustățile lui albe, iar ochii i se aprinseseră. Clipea uimit, dar nu datorită priveliștii încântătoare pentru care turiștii urcau pe acel deal, ci din pricină că întregul oraș era plin de păcat.

Cine era omul acela mic și necunoscut? Da, era prorocul Amos. El a propovăduit în zilele lui Ieroboam al doilea, un împărat care i-a întors spatele lui Dumnezeu și le-a dat oamenilor libertatea să facă tot ce vor, în timp ce preoții erau de acord cu el. În vremea lui s-au construit cele mai frumoase biserici, aveau cele mai frumoase haine, iar femeile erau imorale, îmbrăcându-se cum voiau. De pretutindeni veneau vizitatori care doreau să vadă fetele frumoase din ținut și purtarea lor libertină.

O altă America modernă, alții care se considerau slujitorii lui Dumnezeu deși făceau tot ce voiau, și nimeni nu spunea nimic despre aceasta, de parcă toți oamenii și-au pus lacăt la gură.

Rebeca mea are optsprezece ani, ceea ce înseamnă că de optsprezece ani cutreier această țară, condamnând păcatul. Cu toate acestea, an după an, când mă întorc găsesc și mai multe femei cu tunsori bob, decât atunci când am plecat de acolo.

Un pentecostal renumit și cunoscut în toată lumea, m-a luat deoparte acum un an și mi-a zis: „Frate Branham, dă-mi voie să-mi pun mâinile peste tine și să mă rog pentru tine.”

„Dar nu sunt bolnav,” am răspuns eu. „Nu ești, însă ceva nu este în ordine cu tine. Frate Branham, îți distrugi singur lucrarea. Nimeni nu cooperează cu tine, și nu-i de mirare! De vină este felul în care le condamni pe femei. Oamenii spun că ești un proroc.”

„Dar eu n-am spus niciodată aceasta.”

„Dar ei așa cred, și același lucru îl cred și eu, fiindcă ai fost chemat să te rogi pentru vindecarea bolnavilor. Fă deci numai aceasta, roagă-te pentru bolnavi și lasă femeile în pace, fiindcă le rănești sentimentele.” „Cum așa?”

„Le tot spui să nu mai poarte coafuri bob și alte lucruri de felul acesta.”

„Păi, este greșit ceea ce fac ele!” Biblia spune că bărbatul poate s-o lase pe soția lui dacă ea își taie părul, fiindcă își dezonorează capul. Așa spune Biblia. Nu știi dacă vă convine sau nu, dar așa scrie în 1Corinteni 11.1-16.

.....
mulați pe piele, încât aproape că pielea ajunge pe dinafară, apoi vin și spun: „Ce să facem, domnule Branham, dacă se găsesc de cumpărat numai astfel de haine?” Dar încă se mai vinde stofă și mașini de cusut, așa că nu aveți nici o scuză. Mai mult, dacă femeile din grupările Amish și Dunkard găsesc haine decente, puteți

găsi și voi. Sigur că da. (Adunarea aplaudă). Și ce se întâmplă după ce se îmbracă cu acele haine imorale? Les pe stradă și atrag privirile.

O femeie mi-a zis: „Frate Branham, dar eu nu port pantaloni scurți! Eu port numai pantaloni pescărești, până la genunchi.” „Aceasta este și mai rău,” am răspuns eu, „fiindcă Biblia spune că o femeie care poartă haine bărbătești este o urâciune în fața Domnului.” Ce urâciune este întreaga priveliște a societății americane de astăzi! Vedeți?

Soră, dă-mi voie să-ți spun ceva. Dacă umbli așa, poți fi curată ca un crin față de prietenul sau soțul tău, fiindcă în ziua judecății vei fi acuzată de adulter. De ce? Pentru că Isus a spus: „*Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.*” (Matei 5.28). Dacă acel păcătos te-a poftit din pricina îmbrăcămintei tale, în ziua judecății vei răspunde pentru aceasta, fiindcă te-ai dăruit privirii lui.

De ce ar vrea o femeie pioasă să se îmbrace așa? Și apoi susții că Îl ai pe Duhul Sfânt pentru că vorbești în limbi și ești activ în lucrarea ta? Când am fost printre hotenți, i-am văzut pe păgâni făcând la fel. Duhul Sfânt este desăvârșit, sfânt și neprihănit. Așa este.

Bărbatul acela a continuat: „Oamenii cred că ești proroc. Atunci de ce nu-i înveți cum să primească darurile duhovnicești și să-L slujească pe Dumnezeu? De ce nu-i înveți aceste lucruri dacă chiar ești profet?” „Cum să-i învăț Algebra când ei abia dacă știu Abecedarul? Știți ce înseamnă ABC-ul? „Să crezi întotdeauna în Hristos.” Cum vreți să învățați acele lucruri? Voi vreți să ajungeți sus fără să porniți de jos.”

Biblia spune că temeliea Bisericii pe care o construiește Dumnezeu este Isus Hristos, așa că tot ce vine pe lângă aceasta, orice alte învățături sunt asemenea nisipurilor mișcătoare. Dumnezeu nu Se schimbă; natura Lui divină nu Se schimbă.

El a făcut femeia diferită de bărbat și pe bărbat diferit de femeie; i-a îmbrăcat diferit, și vrea ca ei să rămână așa cum i-a făcut. Dar acum femeile vor să arate ca bărbații și bărbații vor să arate ca femeile. Câtă perversitate! Toate acestea i-au prins pe oameni ca într-un vârtej și nu mai poți schimba nimic. Este ca un întuneric mare, ca un monstru, dacă Duhul vă ajută să puteți înțelege ce spun. Este ca un monstru care i-a prins și nu mai pot scăpa din ghearele lui, și aceasta pentru că este prea mult Hollywood, prea multă televiziune, prea multe lucruri de nimic. Tot ce avem este întinat. Nu este de mirare că *„dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.”* (Matei 24.22).

Poate ziceți: „N-am știut aceste lucruri!” Dar de-acum le știți. Ar fi mai bine să mă opresc aici cu subiectul acesta și să ne întoarcem la tema noastră.

Observați! Ioan a fost un semn. Și nu uitați că Domnul va lucra întotdeauna în felul cum a lucrat prima dată. Așa a făgăduit. El nu a folosit niciodată un grup de oameni în astfel de scopuri.

Dar Biblia vorbește undeva și de un grup: este vorba de cei patru sute de proroci israeliți care s-au prezentat în fața împăratului Ahab. Aceia nu erau proroci păgâni și erau în număr de patru sute. Toți erau foarte școliți și își luaseră toate gradele de care aveau nevoie.

Acolo era însă și un om credincios, pe nume Iosafat, împăratul lui Iuda, care se pregătea și el pentru luptă. Problema era că un credincios s-a încurcat cu un necredincios, și din cauza aceasta lucrurile nu au mers cum trebuia. Fiți atenți cât erau de justificați: „Ramotul din Galaad este al nostru; partea aceea de sus a țării ne aparține.” Când Iosua a împărțit țara, a dat pământul acela Israelului, iar păgânii de filistenii au venit și l-au copleșit. Ahab știa bine lucrul acesta, de aceea a zis: „Este al nostru.”

Puteți vedea deci, că oamenii pot să aibă dreptate și totuși să nu reușească.

Ținutul aparținea într-adevăr Israelului, dar fraților, toate făgăduințele Domnului sunt valabile cu o condiție: „Oamenii trebuie să facă voia Domnului.”

Deci Ahab l-a întrebat pe Iosafat: „Vii cu mine să luăm pământul acela înapoi? Filistenii stau acolo și se înfruptă din grâul care aparține Israelului.” Este corect și Scriptura întărește aceasta. „Ajută-mă să-i înving.” Aici Iosafat a făcut o mare greșală: *„Eu voi fi ca tine, poporul meu ca poporul tău, caii mei ca ai tăi.* (1Împărați 22.4), dar după aceea a căzut pe gânduri și a zis: *„Întreabă acum, te rog, cuvântul Domnului.”*

„Ah, da, desigur. Iartă-mă, trebuia să mă fi gândit la aceasta,” a răspuns Ahab.

„Nu ai nici un proroc pe aici?” „Sigur că am. Am absolvenți de seminar teologic, cei mai buni dintre cei buni. Poartă cele mai frumoase haine și sunt super-învățați, pentru că i-am educat până în cele mai mici amănunte. O să poruncesc să-i aducă.” Și au fost aduși. Ei nu se prefăceau și s-au rugat până când au avut o viziune, iar atunci au dat răspunsul. Unul dintre ei și-a făcut chiar niște coarne mari de fier și a zis: *„Așa vorbește Domnul: „Cu coarnele acestea vei bate pe sirieni până îi vei nimici.”*

Și toți prorocii proroceau la fel, zicând: „Suie-te la Ramot din Galaad! Căci vei izbândi, și Domnul îl va da în mâinile împăratului.” (v. 9-10). „Oare nu așa spune Scriptura? Domnul a dat această moștenire poporului, iar dușmanul a luat-o. Este cât se poate de corect să mergi s-o recuperezi.”

Penticostalilor, de aici aveți de învățat o lecție.

Fiind un bărbat evlavios, Iosafat a spus: „Ceva nu este în ordine. Nu mai ai încă un proroc?”

„De ce-ți mai trebuie încă unul când ți i-am adus pe cei mai buni patru sute?” Erau cam câți suntem noi astăzi aici, și spuneau într-un glas: „Așa vorbește Domnul! Iosua ne-a dat nouă pământul acela, este al nostru, așa că du-te și ia-l înapoi!”

Dar Iosafat a insistat: „Nu mai este nici un proroc prin care să putem să-L întrebăm pe Domnul?”

„Mai este un om prin care am putea să întrebăm pe Domnul; dar îl urăsc, căci nu-mi prorocește nimic bun, nu prorocește decât rău: este Mica, fiul lui Imla.”

Și Iosafat a zis: „Să nu vorbească împăratul așa! Mergeți și aduceți-l aici!” (v. 8).

Astfel, au trimis niște oameni să-l aducă repede, iar unii dintre ei l-au sfătuit pe Mica și i-au zis: „Mica, uite ce este: știi că, nu demult, te-au excomunicat din adunare, pentru că le prorocești oamenilor numai de rău. Dacă vrei să fii primit înapoi, spune și tu la fel ca ceilalți, și totul va fi bine.”

Doar că Mica era un proroc adevărat și a zis: „Viu este Domnul, că voi vesti ce-mi va spune Domnul.” (v. 14).

Astfel, a doua zi, el le-a zis celor doi împărați: „Suiți-vă, dar văd tot Israelul risipit pe munți, ca niște oi care n-au păstor.” (v. 17). Astfel, vedenia lui se potrivea cu ceea ce spusese Ilie că i se va întâmpla lui Ahab. Cum putea să binecuvânteze el ceea ce fusese blestemat?

Noi suntem un popor evlavios. Bisericile penticostale, cea baptistă, metodistă și toate celelalte, sunt creștine, dar cum poate veni binecuvântarea peste ceea ce a blestemat Domnul? Poate veți zice: „Nu mă interesează. Eu m-am alăturat lor și am făcut cutare lucru.” Aceasta nu are nici o legătură. Uitați-vă la ce ați făcut. Uitați-vă la penticostali, cum coboară standardele. Priviți cum erau cândva și cum

sunt acum. Ei au ochi, dar nu văd pentru că sunt orbi.

Atunci preotul lui Ahab l-a lovit pe Mica peste obraz, iar Ahab a spus: „Așa vorbește împăratul: „Puneți pe omul acesta la închisoare și hrăniți-l cu pâinea și cu apa întristării, până când mă voi întoarce în pace.” Însă Mica a răspuns: „Dacă te vei întoarce în pace, Domnul n-a vorbit prin mine.” (v. 27-28). Vedeți? Acolo era un proroc, un semn, și Glasul Lui, iar neascultarea a adus cu sine judecata.

Prorocul nostru astăzi este Duhul Sfânt. Nu puteți să-l auziți Glasul? Scriptura legitimează Cuvintele Lui; Isus Hristos, întruchiparea Duhului Sfânt.

Dumnezeu a lucrat prin Mica. Vedeți, El nu lucrează niciodată prin grupuri, ci printr-un singur om. Ilie nu a fost un grup, și nici Ioan. Astfel, nici unul nici celălalt, nu făceau parte din nici o denominațiune, ci amândoi au condamnat organizațiile. Așa este. Ioan le-a zis fariseilor: „să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: „Avem ca tată pe Avraam!” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.” (Matei 3.9).

Semnul timpului sfârșitului va fi însoțit de Glasul timpului sfârșitului. Semnul va fi așa cum a fost profețit în Biblie, iar Glasul care îl urmează va fi cel făgăduit și legitimat de Scriptură.

În Luca 17 citim care va fi semnul sfârșitului și că atunci va fi ca în cazul Sodomei, o făgăduință. Și dacă avem Sodoma reală, de ce nu putem crede semnul duhovnicesc care apare aici? Dacă puteți înțelege Scriptura, veți vedea că Luca 17 este un semn, iar Maleahi 4 este Glasul. Semnul a fost Dumnezeu venit pe pământ în trup de carne și cunoscând lucrurile ascunse ale inimii, iar Glasul din Maleahi 4, i-a întors pe oameni de la crezurile lor înapoi la credința părinților lor. Acesta este semnul.

Voi încheia imediat. De obicei semnele sunt acceptate, desigur, dar Glasul, nu. Ei

nu vor să aibă de-a face cu Glasul care vine după semn.

Semnele făcute de Isus și vindecarea bolnavilor, au fost acceptate de oameni, dar într-o zi, El a spus: „*Eu și Tatăl una suntem*” (Ioan 10.30). Vedeți? Acel Glas nu a fost acceptat, ci l-au zis: „*Tu, care ești om, Te faci Dumnezeu, Te faci egal cu Dumnezeu.*” (v. 33).

El le-a zis: „Eu sunt Fiul lui Dumnezeu,” dar ei l-au răspuns: „Oh, cum ar putea avea Dumnezeu un Fiu? Așa ceva nu se va întâmpla niciodată.”

Semnul l-au crezut; le-a plăcut să vadă că bolnavii erau vindecați, era ceva minunat, dar când a fost vorba să asculte Glasul, nu au vrut să creadă. Și ce au făcut? L-au alungat.

Și mai știți ceva? În Apocalipsa 3, Biblia ne spune că în epoca Bisericii din Laodicea, El va face la fel. Astfel, El, Cuvântul făcut trup este în afara bisericii. El a fost și este Cuvântul venit în trup.

Dacă puteți crede semnul Sodomei din Evanghelia după Luca, dacă chiar puteți crede semnul, de ce nu acceptați și Glasul din Maleahi 4? De ce? Doar poate fi dovedit. Semnul poate fi dovedit, dar trebuie să acceptați și Glasul.

Moise a primit însărcinarea să coboare la oameni și să facă semne divine ca să-i poată întoarce către făgăduința făcută părinților lor.

Maleahi 4 este trimis tot pentru a-i întoarce pe oameni „*înapoi la credința părinților.*” Voi, cei orbi și risipiți, întoarceți-vă la credința de la început!

În încheiere voi mai comenta un singur lucru. Prorocul a spus: „*Dar spre seară se*

va arăta lumina.” El a spus: *„Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte, dar spre seară se va arăta lumina.”* (Zaharia 14.7).

Ascultați! *„Va fi o zi deosebită...”* Haideți să pătrundem înțelesul acesta adânc și Domnul să-l așeze în inima fiecăruia din adunare, în seara aceasta. Prorocul a spus că va veni o zi care nu va putea fi numită nici noapte, nici zi, ci va fi negură, ploaie și ceață. *„Dar spre seară se va arăta lumina.”*

Noi știm cu toții că soarele răsare în est și apune în vest, iar civilizația a mers după soare. Știm că același soare care răsare în est, apune în vest. Civilizația a călătorit după traseul soarelui, astfel încât acum estul și vestul s-au întâlnit. Da, noi suntem pe coasta de vest și în același timp suntem în est.

Rețineți că în același fel a călătorit Scriptura. A răsărit în partea de est, cu venirea lui Isus Hristos, pentru că Fiul lui Dumnezeu a venit la oamenii din răsărit. A urmat un timp când oamenii și-au făcut denominațiuni, s-au alipit de anumite biserici și au avut suficientă lumină cât să vadă. *„Vom face o biserică, apoi vom ridica o școală, un spital și un seminar, și vom avea educație.”* Oamenii au avut suficientă lumină cât să vadă să facă lucrurile acestea. Dar Biblia a spus prin prorocul Domnului: *„Așa vorbește Domnul: „Același soare care a strălucit în răsărit va străluci din nou la apus, așa că spre seară va fi lumină.”*

Ce va face El atunci? Exact ceea ce a spus Luca în capitolul 17: *„La sfârșitul vremii, când Se va descoperi Fiul omului, va fi același Fiul care S-a arătat din est până în vest, aceeași putere, Același Duh Sfânt și va face aceleași lucrări pentru că spre seară se va arăta lumina.”*

A călătorit același soare, a călătorit același Fiul. A venit din est, de la Pavel, a ajuns în Germania prin Martin Luther; a sărit apoi până în Anglia, la John Wesley și în final a mai făcut un salt mare peste ocean, ajungând în Statele Unite, la biserica cincizecimii. Acum biserica cincizecimii s-a organizat de tot, iar acum am ajuns pe coasta de vest.

Fiecare dintre aceste mișcări au făcut la fel: s-au organizat, iar când au făcut aceasta, Dumnezeu Și-a întors fața de la ele. Așa au făcut pentecostalii și toți ceilalți. Dar El a spus: „Spre seară se va arăta lumina, se va ridica un semn.” Nu-L ratați, prieteni! Nu-L ratați! Același soare dă aceeași lumină naturală, și Același Fiul dă aceeași Lumină divină. Nu eu spun aceasta. Ridicați mâna toți cei de aici care știți că așa scrie în Biblie. (Adunarea spune: „Amin.”). Chiar așa este.

Acum, depinde de voi. Credeți că Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, nu este mort, ci trăiește. El este în smerenie. Așa a fost întotdeauna, de aceea ca să ajungi sus, trebuie s-o iei de jos. Smeriți-vă! Nu vă încăpățânați să vă mențineți ideile, ci credeți în Domnul Isus! Vedeți semnul, credeți și Glasul. Întoarceți-vă înapoi, voi, cei risipiți! Să ne plecăm capetele.

„Dacă nu te vor crede”, a zis Domnul, „și nu vor asculta de glasul celui dintâi semn, vor crede glasul celui de al doilea semn.

Dacă nu vor crede nici aceste două semne și nu vor asculta de glasul tău, să iei apă din râu și s-o torni pe pământ; și apa, pe care o vei lua din râu, se va preface în sânge pe pământ.” (Exod 4.8-9).

Tată ceresc, deja este târziu, dar Tu ai promis că „spre seară va fi Lumină.” Fă ca Glasul Evangheliei să pătrundă în inimile oamenilor în străduința lor de a înțelege Cuvântul.

Binecuvântează această adunare, Doamne; binecuvântează-i pe acești oameni. Îi vezi cum stau aici, înfometăți, copii sărmani și înrobiți, care știu că diavolul face acele lucruri ca să-i orbească și să nu înțeleagă ceea ce văd. Fă ca toți aceștia să creadă în Isus Hristos, să creadă în făgăduința și în învierea Lui din morți.

Doamne, Tu ai spus că Fiul omului va veni atunci când oamenii se vor aștepta mai puțin. Acum biserica este mult mai bogată și are clădiri de mii de dolari, dar i-ar fi

mult mai bine dacă ar sta într-un colț de stradă și ar cânta bătând într-o tamburină, ținându-și pălăria în mână, așa cum făceau cei de la Armata Salvării, decât să stea în acele morgi imense, lucrând după modelul lumii, încercând să aibă un fel de Dumnezeu închipuit și negând puterea din spatele ei.

Doamne, îndură-Te și în seara aceasta, fiindcă și noi strigăm la fel ca Samson: „Încă o dată, Doamne! Numai o dată!” Fă ca oamenii să știe că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, Același ieri, azi și în veci. Vino în mijlocul nostru și fă-i să vadă semnul, și poate așa vor crede și Glasul. Te rog aceasta în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Imediat voi chema un rând de rugăciune. Trebuia să fi încheiat până acum dar haideți să facem un rând de rugăciune, numai unul, și vom continua mâine.

Dăm și astăzi numere de rugăciune, și vom da în fiecare zi, astfel încât oricine să aibă ocazia să vină ca să ne rugăm oricând. Faptul că vă aflați în rândul de rugăciune nu vă va vindeca. De altfel, toată lumea știe că mai mulți sunt vindecați acolo afară decât aici înăuntru. Întotdeauna este așa, fiindcă Duhul Sfânt este prezent pretutindeni și este suficient să vadă că credeți, că va lucra imediat.

Dă numerele cu litera „P” de la Pavel. Să vedem unde am rămas... Vom începe de la unu. Unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte, opt, nouă, zece, veniți aici, vă rog. Cei care aveți numere de rugăciune cu litera „P” de la Pavel, de la unu la zece, să se ridice și să stea aici, dacă pot. Dacă nu puteți veni, vom trimite pe cineva să vă ajute. Trebuie să fiți zece. Mai trebuie încă doi. Acum sunteți zece. Este bine. De la zece la cincisprezece înseamnă încă cinci. De la cincisprezece la douăzeci, ridicăți-vă în picioare, ca să vă văd. Apoi de la douăzeci la douăzeci și cinci. Acum aș vrea să fiți cu toții cât se poate de respectuoși, pentru câteva minute. Deci aveți numerele de rugăciune cu litera „P”, de la unul la douăzeci și cinci, da?

Fiți plini de respect în fața Domnului. Dați dovadă de respect față de El, față de Cuvânt, fiindcă Îi sunteți datori Domnului cu un minut de ascultare și de cugetare.

Cred că toată lumea se pregătește. Spuneți-mi dacă este cineva care are număr de rugăciune, dar nu a venit în rând. Vom vedea imediat, ca nu cumva să fie cineva care nu aude sau nu poate veni singur.

Nu știu unde sunt numerele de rugăciune. O să vină băiatul la voi... (Fratele Branham întreabă pe cineva de pe platformă: „Cine le împarte? Tu sau Billy? Billy?”). Când vine acolo, va amesteca numerele și va da fiecăruia câte unul. Deci va veni la voi, vă va spune să luați loc și vă va da un număr. Nu știu unde au ajuns aceste numere, dar cred că Domnul aranjează totul așa cum vrea El.

Ceilalți dintre voi, care nu au numere de rugăciune, ridicați mâna și spuneți: „Nu am număr, dar sunt bolnav.” Ridicați mâna, oriunde vă aflați în încăpere. Văd că nu este prea multă lume, ceea ce înseamnă că rugăciunea de mâine nu va dura prea mult. Sunt vreo douăzeci aici, plus cei bolnavi care stau acolo.

Bine. Mă bucur să văd că primiți. Se pare că aveți mai multă credință decât am crezut eu. Domnul să vă binecuvânteze dacă ați primit vindecarea și ați aruncat numărul de rugăciune. Aceasta este credința adevărată. Nu și-a pus nimeni mâinile peste voi, dar ați întins voi mâinile spre Hristos.

Cei care sunteți aici, pentru rugăciune, credeți întâmplarea cu femeia care s-a atins de haina Lui, și a recunoscut totul când El a întrebat-o. Vă amintiți, nu-i așa?

Acum credeți ceea ce spune Biblia despre El în Evrei 4: că „*Avem un Mare Preot care are milă de slăbiciunile noastre.*” (Adunarea spune: „Amin.”). Dacă El este Același ieri, azi și în veci, nu va lucra la fel? (Amin). Nu a făcut El aceasta, chiar în locul acesta, seară de seară? (Amin). Câți dintre voi ați mai fost și în alte adunări de felul acesta și ați văzut cum lucrează? Ridicați-vă. (Amin). Sigur că da. El știe totul despre toți, despre oricine din întreaga lume.

Câți dintre voi înțeleg lucrarea mea? Vedeți ce încerc să fac? Vreau să spuneți prin

credință, fără ca cineva să-și pună mâinile peste voi: „Isuse Hristoase, eu cred în Tine și Te primesc ca Vindecătorul meu. Te primesc, Salvatorul meu, și cred că mă poți vindeca.” Țineți-vă de cuvânt, respectați-vă promisiunea și împliniți-o; apoi veți vedea ce se întâmplă. Vreau să vă determin să faceți acest lucru: să credeți în cel mai sincer mod.

Ce spui? (Cineva zice: „Patru și nouăsprezece.”). Lipsesc numerele patru și nouăsprezece. Uitați-vă la cei de lângă voi, poate au numerele patru sau nouăsprezece. O clipă. Dacă nu-i găsesc, va trebui să plătesc o despăgubire pentru ele. Ce spui? („Patru.”). Tu ai numărul patru? Dar nouăsprezece? Nu îl are nimeni? Poftim? („Nici pe patru.”). Deci nu au apărut nici numărul patru, nici numărul nouăsprezece. Dacă este cineva care are aceste numere, vă rog să veniți în rândul de rugăciune. Poate unul din numere este la copilașul acela. Verificați. Da? Nu este numărul căutat. Dar doamna din scaunul cu rotile? Verificați și numărul ei. Este vreunul din cele două numere? La doamna din cărucior. Acela este. În ordine. L-au găsit. Acum totul este pregătit. Bine. Oamenii care au numere de rugăciune, să le păstreze, pentru că, cu voia Domnului, vom începe serviciul divin.

Prieteni, pentru că aceasta este ultima seară pe care o avem la dispoziție, și pentru că mâine este duminică și ne vedem după-amiază, haideți să ne liniștim. Luați fiecare strop de necredință și fiecare gând greșit, aruncați-l la pământ și călcați-l în picioare. Spuneți: „Doamne Isuse, de acum Te voi crede!” Câți veți face lucrul acesta? (Adunarea spune: „Amin!”). Mulțumesc. Domnul să vă binecuvânteze.

Să nu plece nimeni! Stați liniștiți, credeți și priviți ce se întâmplă.

Dumnezeul cel adevărat a știut totul de la început, a prevăzut tot ce se va întâmpla, și a spus ce va fi și cum va fi. Noi știm cu toții aceasta. Așa au fost cunoscuți prorocii și tot așa a fost cunoscut Isus ca fiind Mesia. Și El este și astăzi Același Mesia ca atunci, doar că nu mai este în acel trup de carne, ci Duhul Lui S-a întors pe pământ în trupul tău și al meu. Nu toți puteți face aceleași lucruri, fiindcă, după cum știm din Scripturi, prorocii sunt unul într-o generație, și fiecare are rolul

lui, diferit de al celorlalți.

Cum ar fi ca degetul meu să decidă că nu vrea să mai fie degetul meu, pentru că nu poate să fie ochi? Cum ar fi dacă brațul mi-ar spune: „Nu mă mai ridic, pentru că, de vreme ce nu sunt ochi sau ureche, nu vreau să mai fiu nici braț!”? Dacă ar face aceasta, trupul mi-ar fi paralizat. De aceea trebuie să fiți ce v-a făcut Dumnezeu.

Eu i-am admirat de multe ori pe Oral Roberts, pe Billy Graham și pe Tommy Osborn! Unii dintre ei întra în adunare și spun: „Slavă Domnului! Credeți!” după care pleacă mai departe fără să se obosească deloc. Ce credință puternică!

Billy Graham avea un mesaj pregătit și le vorbea oamenilor câteva minute, după care spunea: „Este timpul să vă decideți. Veniți la altar!”

Odată, cineva l-a întrebat: „De ce procedezi așa, Billy?” Și el a răspuns: „Mesajul meu, trimis de Dumnezeu, a fost dat mai departe.” Așa este.

El predică în biserica Sodomei, așa cum trebuie să facă. Numele lui se termină cu „**h-a-m**” de la „**Abraham**” (În limba română scrie „Avraam”, nu „Abraham”), doar că numele lui, G-r-a-**h-a-m**” este format din șase litere, pe când „A-b-r-a-**h-a-m**” are șapte litere. Îl cunoașteți pe mesagerul bisericii sodomite? Sigur că da. Nimeni din țara aceasta nu a transmis mesajul pocăinței mai bine ca Billy Graham. El stă și predică, apoi pleacă, merge și mănâncă o friptură sau bea un pahar de lapte și merge la culcare. Asta-i tot.

Dar este cu totul altceva când trebuie să te lupți cu demonii! Odată eram la Long Beach, eu și fratele Jack... Mai era și domnul Fuller, Charles Fuller, un frate foarte educat, care predica. Am sta acolo și l-am ascultat pentru că închiriasem și eu sala aceea și serviciul meu urma după al lui. El a ținut o predică foarte frumoasă, iar la sfârșit a întrebat: „Este cineva care dorește să-L primească pe Isus?” Apoi au venit

doi sau trei oameni pentru binecuvântarea bebelușilor, iar o femeie a spus că ea dorește să-L primească. A mers în față și s-au rugat puțin împreună, apoi au făcut o rugăciune și pentru diaconi și femeia s-a întors la locul ei. La sfârșit și-au strâns mâinile, s-au întors și au plecat. Am putut să văd grupul acela de oameni intelectuali, cizelați și bine îmbrăcați, care se pregăteau să părăsească sala.

În locul lor au venit cei care doreau să mă asculte pe mine, cu haine ponosite, în scaune cu rotile, orbi, muți, surzi și oameni cu handicapuri. Ce faci când credința ta dă peste astfel de cazuri?

Dar ce am mărturisit eu despre Hristos, încât necredincioșii vin și așteaptă să găsească o singură greșeală, una cât de mică?

Nu demult, am fost la Toronto, unde am predicat și m-am rugat pentru bolnavi, dar nu-mi dădea pace sentimentul că în preajma mea, undeva în partea stângă, era un duh ciudat. Am continuat să-l observ. Acolo stătea un bărbat pe care unii îl plătiseră să vină să mă hipnotizeze. Bărbatul obișnuia să meargă prin taberele de miliari și-i făcea pe soldați să stea în mâini și să latre, sau alte lucruri de felul acesta. Eu am simțit duhul acela malefic, dar la început nu am știut de unde venea. Apoi am văzut o umbră neagră, iar după câteva minute am zis: „Fiu al dracului, cum de ți-a întunecat Satan mintea încât ai făcut așa ceva? Pentru că ai venit să-ți măsoari puterea cu Dumnezeu și L-ai înfruntat pe Duhul Lui, vei fi scos de aici pe brațe!” A paralizat pe loc și este paralizat și astăzi.

Noi nu ne jucăm de-a biserica! Mulți dintre voi ați fost prin adunări și ați văzut petrecându-se aceste lucruri. Deci, țineți minte că trebuie să fiți respectuoși.

Presupun că aceasta este prima persoană, da?

Voi vedeți că ceea ce v-am predicat eu este exact ceea ce trebuie să se întâmple în zilele acestea. Dacă va fi așa, acela este semnul și veți putea crede și Glasul

care l-a însoțit.

Aici avem o femeie. Pentru cei nou-veniți, suntem la Ioan 4, când Domnul a întâlnit-o pe femeia de la fântână. Ei nu se cunoșteau, nu se mai întâlniseră niciodată în viața lor, dar cu toate acestea, El i-a spus femeii care erau problemele ei, iar ea și-a dat seama că vorbea cu Mesia. Cunoașteți această întâmplare. Acum, se întâlnesc din nou un bărbat și o femeie, dar ea nu este femeia de atunci, și nici eu nu sunt Bărbatul acela; însă Dumnezeu este Același, pentru că Isus a spus: *„lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.”* (Ioan 14.12).

Doamnă, eu nu te cunosc și nu știu de ce ai venit aici. Poate ai probleme în familie; poate te rogi pentru altcineva, poate ești bolnavă sau poate stai aici doar pentru învățătură. Dacă este așa, așteaptă și vezi ce se va întâmpla, fiindcă poate joci un rol aici. Oricum ar fi, poate ești o credincioasă adevărată. Eu nu știu aceasta, dar Domnul știe, iar tu vei ști dacă El ți-a spus adevărul sau nu, așa-i? Tu vei ști dacă este adevărat. Vezi, credința ta te-a adus aici. Vrei să vii încoace? Dacă cineva crede că ceea ce se întâmplă aici este greșit, haideți, luați-i pe bolnavi și scoateți-i afară. Dar dacă nu faceți aceasta, atunci nu mă învinuiți nici pe mine.

Soră, uită-te o clipă la mine. N-am nici o idee și nu știu nimic despre tine. Văd doar că ești o femeie și stai acolo, dar Domnul Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, pe care L-am dovedit prin Biblie, a făgăduit că în zilele din urmă Se va întoarce și Se va descoperi în plinătatea Duhului.

Biserica s-a format asemenea unei ființe umane, de la picioare, coapse, până la Cap, iar Capul este Cel care conduce tot trupul. Trupul a crescut încă din zilele Bisericii primare, s-a înălțat, și s-a întărit din zilele reformei până acum, trecând prin neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt. Acum, Capul, Hristos, vine să completeze trupul. Vedeți? Mâna mea nu știe ce să facă dacă nu o conduce capul. Tot așa, El este Cel ce știe totul, de aceea este Cuvântul.

Eu nu sunt Cuvântul; eu sunt doar un om, dar, vedeți, El se folosește de acest trup,

fiindcă a murit pentru ca trupul acesta să se sfințească, astfel încât să-l poată folosi și să lucreze prin el. Este ca și cum ar fi scos din veșmântul lui și acoperit cu Duhul Sfânt.

Deci, vei crede dacă El va spune ceva despre tine, ce ți s-a întâmplat și de ce te afli aici? Toată adunarea va crede? (Adunarea spune: „Amin.”). Domnul să împlinească aceasta.

Acum voi lua fiecare duh din încăperea aceasta în mâna mea, spre slava Domnului. Stați liniștiți și nu vă mai mișcați! Uită-te puțin la mine. „*Uită-te la noi!*” au spus Petru și Ioan când au trecut pe la poartă. Aceasta este echivalent cu a-ți spune să fii atentă la ce-ți spun.

Isus a întrebat-o pe femeie câteva lucruri, apoi i-a zis: „*Dă-Mi să beau.*”

În același mod am predicat și eu, pentru că Tatăl m-a trimis aici, în Baton Rouge. De aceea sunt aici.

Astfel, Tatăl i-a spus că trebuia să meargă în Samaria. El a stat lângă acea fântână și prima persoană care s-a apropiat a fost o femeie. El a făcut în fața ei semnul acela, și întreaga cetate s-a pocăit.

Credeți că dacă ar face același lucru aici, în seara aceasta, tot orașul Baton Rouge s-ar pocăi? Eu mă îndoiesc de aceasta. Voi ce ziceți? Eu nu cred aceasta, pentru că suntem în zilele din urmă, când cel rău este mai rău decât a fost vreodată.

Acum, despre problemele tale. Ești aici ca să ne rugăm pentru tine, fiindcă suferi de o boală la gât. Ridică mâna dacă este adevărat. Este și cineva pentru care te rogi. Este vorba de un copil care are probleme tot cu gâtul. În gâtul lui crește ceva. Crezi că Dumnezeu îl va vindeca? Nu te îndoii. Ia batista pe care o ai în mână și pe

care ai ridicat-o spre Dumnezeu, ca mărturie, și pune-o peste copil, fără să te îndoiești și din toată inima. Domnul vă va vindeca pe amândoi și veți fi bine. (Sora spune: „Lăudat să fie Domnul! Aleluia!”). Poți să faci lucrul acesta? („Isuse! Îți mulțumesc, Isuse!”). Du-te și Domnul să fie cu tine. („Slavă Domnului! Aleluia!”).

Ce mai faci? Nici pe tine nu te cunosc, dar ai credință? („Amin”). Acesta este semnul, iar Glasul spune: „Întoarceți-vă la Cuvânt!” Eu nu te cunosc, dar El te cunoaște. Dacă El îmi va spune ceva despre tine, vei crede că Cuvântul pe care L-am spus se va împlini? Aceasta este legitimarea Lui. V-am spus deja că El face totul; aceasta este prorocia. Și dacă prorocia se împlinește, El vă spune: „Ascultați-I!” Tu ai o problemă gravă cu sistemul nervos. Ai și o tumoare care se află pe picior. Este adevărat? („Da.”). Acum crezi? („Da, domnule.”). Atunci du-te mai departe și crede, fiindcă ți se va face după credința ta.

Bună seara. Eu nu te cunosc, dar Domnul te cunoaște. Crezi că Domnul poate să-mi spună ce probleme ai? Uită-te la mine! Ai probleme, dar ai venit aici pentru altcineva, pentru cineva care a crescut cu tine. Este sora ta. Crezi că Domnul îmi va spune ce nu este în ordine cu ea? Îl vei accepta? Ea are probleme cu inima. Acum crezi că se va vindeca? Dacă ai credință, așa se va întâmpla.

Vino, doamnă. Ce mai faci? Dacă Domnul poate să-mi spună de ce suferi, ce ai făcut, sau altceva, vei crede? Știi că eu nu te cunosc și că El este Cel care Se va identifica prin mine, conform Cuvântului și făgăduinței Sale. („Da, voi crede.”). Crezi aceasta? („Da. Amin.”). Ca și ceilalți, și tu ai probleme ca orice femeie de vârsta ta, dar gândurile tale sunt îndreptate spre altcineva. Dorința ta, în fața Domnului, nu este pentru tine, ci pentru altcineva, pentru un bărbat, iar acesta este soțul tău, care suferă de o boală de inimă. Crezi că Dumnezeu îl va vindeca? Du-te și crede, fiindcă ți se va face după credința ta.

Vedeți, am predicat o oră, dar după numai trei sau patru oameni vindecați, deja abia mai pot sta în picioare. Însuși Isus a spus odată: „*O putere a ieșit din Mine.*” Și dacă o singură femeie a scos putere din El, care era Fiul lui Dumnezeu, când S-a atins de haina Lui, ce pot spune eu, care nu sunt decât un mântuit prin îndurarea

Lui?

El a mai spus: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; va veți face și mai mult.*” Versiunea Bibliei King James spune: „*mai mari*” (așa scrie și în traducerea în limba română), dar în traducerea originală scrie: „*veți face mai mult decât atât.*” (Ioan 14.12). Ceva mai măreț nu va putea face nimeni, pentru că El a înviat morții, a oprit ciclul naturii, a făcut totul. Și El a spus: „*veți face mai mult decât atât, pentru că Eu Mă întorc la Tatăl.*”

„*Lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu...*” Dacă observați, folosește pronumele personal „EU” „**Eu**” *voi fi cu voi, și în voi,*” ceea ce înseamnă că nu omul lucrează, ci Hristos.

Ceea ce vreau să spun este că mă simt slăbit și tremur. Adevărul este că tu, ca om, te poți avânta numai până la un punct, care nu se află nici aici, jos, nici acolo, sus, ci este undeva la mijloc. Câți dintre voi înțeleg ce vreau să spun? Știu că înțelegeți. Da, așa cred.

Știați că toți poezii și prorocii sunt nevrotici? Câți dintre voi au știut aceasta? Ați citit despre William Cowper, marele poet englez? El a scris versurile:

„Este o Fântână, și-i umplută cu sânge,

Sângele scurs din venele lui Emanuel.”

Ați auzit ce i s-a întâmplat după ce a scris aceste versuri? Nu demult, am stat lângă mormântul lui, pentru că s-a sinucis, s-a înecat într-un râu.

Câți dintre voi ați auzit de Stephan Foster, cel care a compus cele mai frumoase

cântece folk americane? El avea ceva în cap, dar nu și în inimă. De fiecare dată când îi venea inspirația, scria câte un cântec, iar când aceasta îl părăsea, nu știa ce să facă, era pierdut, și o ținea în beții. Apoi, când inspirația l-a părăsit de tot, a chemat un servitor, a luat o lamă și s-a sinucis.

Priviți-l și pe prorocul Ilie. S-a dus pe munte și a chemat foc din cer, apoi a chemat ploaia, a închis cerul și a făcut multe alte lucruri, dar când l-a părăsit inspirația, a plecat în pustie și a vrut să moară. Și Dumnezeu l-a întâlnit după patruzeci de zile într-o peșteră.

Uitați-vă la prorocul Iona. După ce a propovăduit mesajul, s-a dus, s-a așezat pe deal și i-a cerut Domnului să-l lase să moară. Da, da. A zis: „*Mai bine să mor decât să trăiesc.*”

Oamenii nu înțeleg aceste lucruri. Nu, nu. Nici eu și nici altcineva nu le poate explica, fiindcă nu-L poți explica pe Dumnezeu și nu-L poți dovedi științific. Dumnezeu poate fi cunoscut numai prin credință și noi credem în El. Cum poți explica acest lucru? Dacă ai putea s-o faci, n-ar mai fi credință, or pe Dumnezeu îl putem cunoaște numai prin credință.

Biserica nu va ști niciodată munca și chinul, piedicile și necazurile care au trebuit înfruntate pentru propovăduirea Lui, a Mesajului. Dar El știe, și răsplata mea nu va veni de la oameni.

Uită-te la mine, doamnă. Repede. Femeia aceasta se află în umbra morții, și dacă Dumnezeu nu vine la ea imediat... Puteți vedea întunericul care plutește în jurul ei? Ea va muri, cu siguranță. Nu demult, cineva a fotografiat aici ceva asemănător. Eu am fotografia acasă. Femeia aceasta are o umbră neagră în jurul ei; este moartea care o împresoară.

Domnișoara aceasta a suferit o operație; a fost operată de cancer, iar acum are

probleme, are tot felul de complicații. Un lucru este clar: ești atât de slăbită încât abia mai stai în picioare. Parcă văd cum a trecut bisturiul prin tumoare. Știi că nu spun degeaba aceste lucruri, nu? Doamnă, doctorul a încercat, și îi sunt recunoscător pentru aceasta, dar el este numai un tratament, fiindcă singurul Vindecător este Domnul. Tu vei muri dacă te bazezi numai pe ceea ce a făcut doctorul, deși el a făcut tot ce a știut. Ai credință? (Sora spune: „Da.”). Vino puțin încoace.

Prin puterea pe care mi-a dat-o Domnul cel Atotputernic, și prin mărturia Îngerului care este prezent aici sub forma unui Stâlp de Foc, îl condamn în Numele lui Isus Hristos pe acest diavol care încearcă să ia viața acestei femei. Amin. Du-te și crede din tot sufletul tău.

Boala de care suferi tu ucide mai mulți oameni decât oricare alta. Se spune că ar fi cea mai periculoasă dintre toate, dar nu este adevărat. Cea mai periculoasă boală este păcatul. Crezi că El poate să-ți vindece inima și să te facă bine? (Fratele spune: „Sunt convins că poate.”). Atunci du-te și făcă-ți-se după credința ta. Domnul să te binecuvânteze.

Tu crezi că poate să-ți vindece spatele și să te facă bine? Crezi din toată inima? Soră, du-te și crede, și vei vedea ce se va întâmpla; te vei face bine.

Artrită și afecțiuni cardiace, dar crezi că Domnul poate să te vindece? (Sora spune: „Cred.”). Din toată inima? („Da.”). Accepți lucrul acesta? („Da.”). Făcă-ți-se după credința ta. Du-te, crede din toată inima ta și Domnul te va face bine.

Și tu ai probleme cu spatele, dar crezi că Isus Hristos te poate face bine? (Sora spune: „Da.”). Atunci du-te și crede, pentru că eu nu te pot vindeca.

Probleme cu prostata, sistemul nervos și artrită. Crezi că Domnul are putere să te vindece? Îl accepți? Atunci du-te și crede.

Pe tine nu te lasă tusea să dormi, dar Dumnezeu poate vindeca astma. Crezi că este cum îți spun? (Fratele spune: „Așa este.”). Crezi că El te poate alina chiar acum? („Da.”). Domnul să te binecuvânteze. Îți mulțumesc pentru credința ta.

Dacă nu ți-aș spune nici măcar un cuvânt, ci doar mi-aș pune mâinile peste tine, ai crede? (Fratele spune: „Da.”). Vino încoace. Îmi pun mâinile peste tine în Numele Domnului Isus Hristos, pentru ca artrita de care suferi să fie vindecată. Și va fi.

Vino, soră. Tu crezi? („Da, domnule. Am mai fost vindecată de Domnul.”). Este minunat. („Aleluia!”). Du-te, mănâncă-ți cina și stomacul tău va fi vindecat. (Aleluia! Aleluia! Aleluia!”).

Ai probleme mari cu spatele. Te-au necăjit de multă vreme, dar du-te, crede că vei fi bine și Domnul va lucra pentru tine. (Fratele spune: „Domnul a lucrat deja. Amin.”). Amin. Aceasta este.

Diabetul nu este imposibil de vindecat pentru Domnul. El poate să-l vindece, crezi aceasta? (Sora spune: „Da, cred.”). Atunci este bine. Primește-L și crede în El din toată inima.

Tu ai probleme cu sângele. Crezi că Domnul te va face bine? Crede în continuare cu toată puterea și vei fi bine.

Crezi că ai fost vindecat când ai fost atins de lucrul acela? Așa a fost.

Doamna are afecțiuni ale inimii. Crezi? („Da, cred.”). Atunci du-te și fii vindecată în Numele lui Isus.

Tu crezi că Domnul te va face sănătos și că rinichii tăi vor fi din nou bine? Fii

binecuvântat! Du-te în pace!

Eu nu vindec, nu am puterea aceasta, fiindcă nu sunt vindecător.

Când El a vorbit despre durerea lui de spate, ai crezut că te vei vindeca și tu? Atunci crede în continuare. Crede din toată inima.

Dar tu? Crezi că te vei face bine? Du-te și crede din toată ființa ta și Dumnezeu îți va îndeplini rugămintea. Dar trebuie să crezi.

Tu crezi că Domnul te va face bine? (Sora spune: „Lăudat să fie Domnul!” Eu cred.”). Bine. Domnul să te binecuvânteze. Du-te și păstrează în continuare în inimă această credință.

Vino, domnule. O mică picătură albă care cade pe pământ. Nu poate fi decât diabet . („Da, diabet este.”). Crezi că El te poate face bine? Vino să mergem chiar acum la Calvar pentru o transfuzie. O facem prin credință în Isus Hristos, ca să fie vindecat. Crede din toată inima. Crezi? („Cu siguranță.”).

Dar voi, cei din adunare, credeți din toată inima că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci? Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”).

Dar cei din partea aceasta? Doamna de acolo... cea care se uită la mine, și care suferă de o boală a femeilor? Crezi că Dumnezeu te poate vindeca? Cea cu hainuța albastră. Da. Crede și Isus te va face bine. Este atât de simplu.

Doamna din spatele tău, cea cu părul închis la culoare, a spus: „Mulțumesc, Doamne!”, pentru că a fost atinsă de Ceva fără să știe. Problemele cu vezica te-au părăsit, pe tine, cea care stai în spatele doamnei care tocmai a fost vindecată. Dar

aceasta numai dacă crezi din toată inima, doamnă. Crezi? Atunci, dacă vrei să primești vindecarea, ridică mâna. Dumnezeu te vindecă. Dar voi, cei din partea aceasta?

Voi, de-acolo din spate, fiți respectuoși. Nu vă mai mișcați pentru că bolile acestea trec de la un om la altul.

Tu, domnule? Domnul acela în vârstă, de pe scaun. Crezi? Crezi că Domnul poate să te vindece? Tu suferi de artrită și de bronșită. Crezi că Domnul te va face bine? Da? Atunci poți să primești ceea ce ai cerut. „Trebuie doar să crezi.”

Doamna de lângă el ce spune? Crezi, doamnă? Ai credință? Crezi că Domnul poate să-mi spună care ți-e suferința? Tu ești foarte departe de mine, dar trebuie să crezi în El. Crezi că îți spun adevărul? Atunci, tensiunea ta va scădea. Crezi lucrul acesta?

Văd că ai ridicat mâna și tu, încercând s-o încurajezi pe ea. A fost foarte frumos din partea ta că ai ajutat-o, așa că Domnul va fi bun cu tine. Pe tine te frământă o problemă duhovnicească. Fă semn cu mâna dacă este adevărat. El va îndrepta lucrurile acum și te vei liniști.

Câți dintre voi cred? Cel care este creștin cu adevărat simte că Isus este prezent aici, se ridică în picioare și spune: „Isuse, vreau să mărturisesc că nu sunt decât un păcătos... Îmi vei ierta păcatele?” Ridicați-vă în picioare. Domnul să vă binecuvânteze. Domnul să te binecuvânteze. Domnul să te binecuvânteze. Domnul să te binecuvânteze. Și pe tine și pe voi toți. El vă vede și va ține cont de faptul că faceți lucrul acesta.

Tu, de acolo, de la balcon, ridică-te și spune: „Doamne Isuse, vreau să mărturisesc. Cer îndurare pentru sufletul meu.” Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. „Cer milă, Doamne Isuse.”

Prieteni, puteți vedea că El este aici? Domnul să te binecuvânteze, tinere. Domnul să te binecuvânteze. Și pe tine, domnișoară. Este lucrul cel mai mare pe care l-ați făcut. Oricine nu l-a făcut încă, să se ridice și să spună: „Doamne Isuse, vreau să mărturisesc totul, în seara aceasta.

„Cine își ascunde fărădelegile nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele capătă îndurare. -” (Proverbe 28.13).

Veți face aceasta în prezența Lui? Domnul să te binecuvânteze, doamnă. Da. Fii binecuvântată și tu. Și tu, domnule. Domnul să te binecuvânteze și pe tine, doamnă. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Voi ziceți: „Lucrul acesta are vreo importanță?” De fapt, aceasta face diferența dintre Viață și moarte.

Simțiți prezența Lui aici? Înțelegeți lucrul acesta? Îl simțiți? Iată, Îl puteți vedea cum lucrează. Acesta este El și face ceea ce a spus că va face. Credeți lucrul acesta? (Adunarea spune: „Amin.”).

Cine vrea să mai spună: „Îmi mărturisesc păcatele, Doamne. Iartă-mă, Te rog.”? Dacă sunteți în picioare, ridicați doar mâna. Ridicați-vă și voi, cei de acolo, de lângă perete. Domnul să vă binecuvânteze. Fiți binecuvântați. Cineva de la balcon, din spate, spune: „Doamne Isuse, vreau să mărturisesc. În seara aceasta, cer îndurare în prezența Ta divină și cred că Dumnezeul care mă va judeca este aici. El îmi vorbește inimii mele și îmi spune că am greșeli, de aceea vreau să mă ridic să mi le mărturisesc. Vreau să-i spun că am păcătuit, fiindcă Tu îmi mustri cugetul.” De aceea am oprit rândul de rugăciune. Domnul să te binecuvânteze. Fii binecuvântat.

Știți de ce m-am oprit? Pentru că știam că se va întâmpla lucrul acesta.

Mai sunt și alții. Voi nu vă ridicați? Ridicați-vă și spuneți că Cineva vorbește inimii voastre și îi spune că ați greșit. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Și pe tine, și pe tine. Spuneți: „Doamne, iartă-mă pentru că am greșit. Stau în picioare înaintea Ta și mă mărturisesc, Doamne. Știu că ești aici; trebuie să fii aici, fiindcă așa ai spus. Eu am văzut semnul și am înțeles că este semnul acestor zile. Am auzit Glasul care cheamă la pocăință și sunt aici, Doamne. Cred semnul și ascult Glasul.”

Glasul vă vorbește chiar acum! Întoarceți-vă, cei rătăciți! Întoarceți-vă, stele rătăcitoare! Întoarceți-vă, cei care ați fost alungați! Întoarceți-vă în seara aceasta!

Nu vreți să vă întoarceți? Măcar ridicați-vă și spuneți: „Mărturisesc că sunt un păcătos care cere îndurare.” Mai este cineva care vrea să facă lucrul acesta? Domnul să te binecuvânteze, doamnă. Și pe tine, fiule! Chiar dacă eu nu te văd, El te vede. Fii binecuvântată, doamnă. Este foarte bine așa, este foarte bine. Altceineva? Vreau să prelungim puțin momentul acesta, pentru că mai simt încă o povară. Mai este cineva? Domnul să te binecuvânteze, doamnă. Așa se face. Așa este. Mai spune cineva: „Doamne, vreau doar să mărturisesc, așa că, mă ridic și spun că am păcătuit și cer mila Ta.” Mai este cineva care vrea să facă lucrul acesta? Înainte să mergem mai departe, ridicați-vă și spuneți: „Vreau să mărturisesc, Doamne Isuse.” Domnul să te binecuvânteze, domnișoară.

Știi, s-ar putea ca într-o zi, sau poate chiar înainte să ajungi în seara aceasta acasă, să simți cum o ceață rece îți atinge fața. Sau poate doctorul va veni, îți va lua pulsul și îl va simți cum scade. Atunci nu se va mai putea face nimic. Vei simți fiorii reci ai morții pe pielea ta, și îți vei aminti de tot ce ai făcut.

Amintește-ți că oamenii nu te pot îngropa suficient de adânc, nu pot face nimic, pentru că Domnul a promis: „Eu te voi ridica din nou în ziua din urmă.” Vedeți? *„Cine aude cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică și nu mai vine la judecată, ci a trecut de la moarte la Viață.”* Aceasta se întâmplă pentru că a crezut în singurul Fiu al lui Dumnezeu, pe care Dumnezeu L-a înviat acum două mii de ani, și care este viu și astăzi, și Își arată puterea învierii Sale.

Mai este cineva care vrea să ridice mâna și să spună: „Vreau să Îl primesc; vreau să Îl accept.” Binecuvântarea Domnului să fie cu voi. Foarte bine, micuță doamnă. Este un gest de curaj. Observați lucrul acesta.

Cu câteva timp în urmă, la chemarea la altar, am văzut oameni care se înghesuiau, se împingeau și mestecau gumă. Dar ați observat acum sinceritatea de pe fețele oamenilor? Tinerele femei s-au ridicat deși le-am muștră pentru părul lor tăiat și pentru machiajul de pe față, și au spus: „Doamne, ai milă de mine pentru că sunt o păcătoasă.” Aceasta este Sămânța semănată aici. Lumina a răsărit din ea și ei au văzut-o. Domnul să vă binecuvânteze. Să ne plecăm capetele.

Vreau ca fiecare credincios de aici care stă lângă cineva care s-a ridicat în picioare, să-și întindă mâna spre acea persoană, bine? Ei au stat lângă voi. Dacă sunteți creștini, puneți-vă mâna pe ei, pe fratele sau pe sora voastră, și spuneți: „Mi-am pus mâna peste tine și mă voi ruga.”

Tată ceresc, aici sunt oameni care cred în Tine. Tu ai spus că *„o sămânță a căzut lângă drum, iar păsările cerului au ciugulit-o. Alta a căzut printre pietre, printre spini și măcăcini, dar alta a căzut în pământ bun, și a rodit.”* Prezența Ta aici, în seara aceasta, i-a convins pe mulți că Tu ești Fiul lui Dumnezeu și că ești veșnic. Și Tu ai promis că așa cum trăiești Tu, vom trăi și noi.

Doamne Isuse, ei s-au ridicat în picioare și au stat ca martori ai credinței în Tine, de aceea știu, Doamne, că în acea zi vei sta și Tu pentru ei. Împlinește aceasta, Doamne, fiindcă Ți-i dau în Numele lui Isus Hristos. Îngăduie să mergă la o biserică bună și să fie botezați cu botezul creștin. Îngăduie să aibă părtășie cu alți credincioși, să fie umpluți cu Duhul Sfânt, iar în ziua aceea să fie roadele Evangheliei și mărgăritarele din coroana Ta. Dacă nu-i voi mai întâlni până în ziua cea mare, îngăduie să-i văd atunci, așa cum i-am văzut în vedenie, și să mă întrebe: „Nu mă mai ții minte? La Baton Rouge am fost și eu printre cei care s-au ridicat în picioare.” Îndură-Te, Tată, fiindcă sunt ai Tăi, în Numele lui Hristos.

Am aici, în fața mea, o cutie cu batiste, pantofiori, ghetuțe, hăinuțe și șorțuri. Biblia ne învață că oamenii luau șorțuri și ștergare care fuseseră atinse de trupul apostolului Pavel, și le puneau peste cei demonizați, iar duhurile rele ieșeau din ei. Tată, apostolul Pavel nu este printre noi, dar Tu ești Același Dumnezeu, iar eu Te rog să lucrezi la fel cu cei care cred sincer în Tine. Ei nu l-au crezut pe Pavel pentru că era Pavel, ci l-au crezut pentru că ai lucrat Tu prin el. Același lucru îl cred și cei adunați aici, fiindcă Tu Ți-ai legitimat prezența printre noi în seara aceasta.

Un scriitor spunea că „Israel pornise în călătoria sa spre pământul făgăduit, dar Marea Roșie îi stătea în cale, încercând să-i oprească. Atunci Dumnezeu a privit din Stâlpul de Foc, cu ochi plini de mânie, și a dat orbire și întuneric necredinciosului, și lumină lui Israel. Iar când Marea Roșie i-a văzut privirea, s-a speriat și s-a întors din drumul ei, așa că Israel a putut să treacă prin mijlocul ei pășind pe pământ uscat.”

Doamne Dumnezeule, privește și acum în jos, prin sângele lui Isus Hristos, Fiul Tău. Eu îmi voi pune mâinile peste aceste batiste și Te rog ca atunci când vor fi puse pe trupurile bolnavilor, Duhul Tău cel Sfânt să privească spre fiecare om, și bolile lui să plece, iar el să treacă spre acea țară a sănătății și puterii. Biblia ne spune că „*mai presus de orice, ei au dorit să aibă o sănătate de fier.*” Mântuiește-i, Doamne, fiindcă Ți-i încredințez în Numele lui Isus Hristos. Amin.

...Eu Îl voi urma,

Acolo unde merge... (Haideți să cântăm)... Îl voi urma,

Voi merge după El (El este chiar aici, așa că haideți să-L slăvim într-un cântec), peste tot.

Puteți cânta așa?

Unde mă duce, eu Îl voi urma,

Unde mă duce, eu Îl voi urma,

Unde mă duce, eu Îl voi urma,

Unde mă duce, eu Îl voi urma,

Voi merge după El (Ridicați mâna, cei care doriți să faceți aceasta), cu El peste tot. Haideți să ne ridicăm și să înălțăm din nou mâinile.

...după El în grădină,

Cântați cu toții într-un mod duhovnicesc. Un Mesaj adevărat. Să-L slăvim în prezența Sa, fiindcă Îi place să fie slăvit.

...în grădină,

Voi merge cu El prin grădină,

Voi merge cu El întreaga cale.

Să fredonăm: „Eu pot...” În timp ce faceți aceasta, dați mâna cu cei din jur și spuneți: „Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Fii binecuvântat.” Așa. Suntem cu toții la fel. Metodisti, baptiști, prezbiterieni, penticostali, etc., dați mâna unii cu alții și spuneți: „Dumnezeu să te binecuvânteze, frate!”, fiindcă aceasta suntem cu toții: frați.

...în grădină.

Domnul să vă binecuvânteze pe toți. (Fratele Branham continuă să dea mâna cu oamenii din adunare).

...grădină.

Acum ridicați mâinile.

„Eu voi merge după El, cu El întreaga cale.”

Să ne plecăm capetele cu smerenie, pentru rugăciune. Nu uitați să mergeți mâine dimineață la școala duminicală.

Într-un fel sau altul, eu simt prezența lui Dumnezeu atât de reală în inima mea! Nu știu de ce mi-e atât de greu să plec în seara aceasta. Simt că Duhul Sfânt este mulțumit acum. Vom avea, probabil, o întâlnire minunată și mâine, când îi vom vedea pe oameni venind din nou la Hristos. Cineva se întreba de ce nu am făcut încă chemarea la altar. Vreau să aștept până când voi fi împins s-o fac, înțelegeți?

Nădăjduiesc că toată lumea care a stat aici în picioare și toți cei care au ridicat mâinile, vor ajunge la o biserică bună și vor sta acolo printre credincioși.

În timp ce avem capetele plecate, îi voi ruga pe păstori să vină, dacă vor, în față, pentru despărțire. Domnul să vă binecuvânteze, pe cei ce vă plecați capetele și inimile în fața Lui. Amin.

- Amin -